



ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Брюксел, 24 февруари 2026 г.
(OR. en)

2025/0045(COD)
LEX 2496

PE-CONS 66/2/25
REV 2

SIMPL 217
ANTICI 219
ECOFIN 1788
EF 429
DRS 101
COMPET 1381
FIN 1586
COH 258
CODEC 2180

ДИРЕКТИВА

**НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ДИРЕКТИВИ 2006/43/ЕО,
2013/34/ЕС, (ЕС) 2022/2464 И (ЕС) 2024/1760
ПО ОТНОШЕНИЕ НА НЯКОИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОТЧИТАНЕ
НА ПРЕДПРИЯТИЯТА ВЪВ ВРЪЗКА С УСТОЙЧИВОСТТА
И НЯКОИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ДЪЛЖИМА ГРИЖА НА ДРУЖЕСТВАТА
ВЪВ ВРЪЗКА С УСТОЙЧИВОСТТА**

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2026/...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 24 февруари 2026 година

**за изменение на директиви 2006/43/ЕО, 2013/34/ЕС,
(ЕС) 2022/2464 и (ЕС) 2024/1760**

**по отношение на някои изисквания за отчитане
на предприятията във връзка с устойчивостта и някои изисквания
за дължима грижа на дружествата във връзка с устойчивостта**

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 50 и 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура²,

¹ ОВ С, С/2025/4212, 20.8.2025 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

² Позиция на Европейския парламент от 16 декември 2025 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 24 февруари 2026 г.

като имат предвид, че:

- (1) В своето съобщение от 11 февруари 2025 г., озаглавено „Една опростена и по-експедитивна Европа: Съобщение относно изпълнението и опростяването“, Комисията очерта визия за програма за изпълнение и опростяване, която води до бързи и видими подобрения за хората и предприятията по места. Това изисква нещо повече от поетапен подход и е необходимо Съюзът да предприеме решителни действия за постигането на тази цел. Комисията, Европейският парламент, Съветът, органите на държавите членки на всички равнища и заинтересованите страни трябва да работят заедно за рационализиране и опростяване на правилата на Съюза и националните и регионалните правила, както и за по-ефективно провеждане на политиките.

- (2) В контекста на ангажимента на Комисията за намаляване на тежестта на отчитането и повишаване на конкурентоспособността е необходимо да се изменят директиви 2006/43/ЕО³, 2013/34/ЕС⁴, (ЕС) 2022/2464⁵ и (ЕС) 2024/1760⁶ на Европейския парламент и на Съвета, като същевременно се запазят целите на политиката, посочени в съобщението на Комисията от 11 декември 2019 г., озаглавено „Европейският зелен пакт“ (наричан по-нататък „Европейският зелен пакт“), и съобщението на Комисията от 8 март 2018 г., озаглавено „План за действие: Финансиране за устойчив растеж“ (наричан по-нататък „Планът за действие „Финансиране за устойчив растеж“).

³ Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁴ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁵ Директива (ЕС) 2022/2464 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2022 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 537/2014, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2006/43/ЕО и Директива 2013/34/ЕС, по отношение на отчитането на предприятията във връзка с устойчивостта (ОВ L 322, 16.12.2022 г., стр. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁶ Директива (ЕС) 2024/1760 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2024 г. относно дължимата грижа на дружествата във връзка с устойчивостта и за изменение на Директива (ЕС) 2019/1937 и на Регламент (ЕС) 2023/2859 (ОВ L, 2024/1760, 5.7.2024 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) Като се има предвид промяната в обхвата от гледна точка на предприятията, за които се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, би било непропорционално да се изисква изискванията за одобрение на одиторските дружества, които желаят да извършват изразяване на сигурност относно отчитането във връзка с устойчивостта, да бъдат равностойни на тези за одиторските дружества, които извършват одити на финансови отчети. Тези изисквания за одобрение се отнасят до физическите лица, които извършват дейностите от името на одиторското дружество, до мнозинството от правата на глас, притежавани от одиторското дружество, и до мнозинството от членовете на административния или управителния орган на одиторското дружество. Одиторските дружества, които желаят да извършват изразяване на сигурност относно отчитането във връзка с устойчивостта, следва само да гарантират, че определят най-малко един основен партньор по устойчивостта, който изпълнява изискванията за целите на одобрението и който е одобрен като задължителен одитор в съответната държава членка.
- (4) Съгласно член 26а, параграф 1 от Директива 2006/43/ЕО от държавите членки се изисква да гарантират, че задължителните одитори и одиторски дружества предоставят услуги по изразяване на сигурност относно отчитането във връзка с устойчивостта в съответствие със стандартите за изразяване на ограничена сигурност, които бе предвидено да бъдат приети от Комисията до 1 октомври 2026 г. Предприятията изразиха опасения във връзка с работата на доставчиците на услуги за изразяване на сигурност и подчертаха необходимостта от гъвкавост при преодоляването на специфичните рискове и критичните въпроси, установени в областта на предоставянето на такива услуги за отчитане във връзка с устойчивостта. Комисията следва да вземе предвид тези опасения при изготвянето на стандартите за изразяване на ограничена сигурност. Липсата на хармонизирани стандарти за изразяване на сигурност допринася за проблемите, с които се сблъскват предприятията, и следователно е важно Комисията да приеме подходящ делегиран акт. За да се осигури достатъчно време за изготвяне на стандартите за изразяване на ограничена сигурност, крайният срок за тяхното приемане следва да бъде отложен до 1 юли 2027 г.

- (5) С член 26а, параграф 3, втора алинея от Директива 2006/43/ЕО на Комисията се предоставя правомощието да приеме стандарти за разумна сигурност до 1 октомври 2028 г., след оценка на осъществимостта за одитори и за предприятия. За да се избегне увеличаване на разходите на предприятията за изразяване на сигурност, изискването за приемане на такива стандарти за разумна сигурност следва да бъде заличено.

(6) С член 45 от Директива 2006/43/ЕО се изисква компетентните органи на дадена държава членка да регистрират одиторите и одиторските дружества от трети държави, които изготвят доклади за изразяване на сигурност относно информацията за устойчивостта на субекти от трети държави, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в тази държава членка. Условието за такава регистрация се отнасят до изискванията, които трябва да бъдат изпълнени от мнозинството от членовете на административния или управителния орган на одиторското дружество от трета държава, изискванията, на които трябва да отговаря одиторът от трета държава, стандартите за изразяване на сигурност, които трябва да се използват, и публикуването на годишен доклад за прозрачност от одиторското дружество от трета държава. В допълнение държавите членки подчиняват регистрираните одитори и одиторски дружества от трети държави на своите системи за надзор, на своите системи за гарантиране на качеството и на своите системи за разследване и санкции. Предвид настоящото международно положение в областта на регулирането на отчитането във връзка с устойчивостта и изразяването на сигурност във връзка с нея, и предвид факта, че за валидността на докладите за изразяване на сигурност в рамките на Съюза е необходима регистрация, би било непропорционално да се изисква тези условия за регистрация да се спазват през първите години от прилагането на режима за изразяване на сигурност във връзка с устойчивостта. Освен това надзорът върху регистрираните одитори и одиторски дружества от трети държави зависи от наличието на решения относно равностойността или адекватността. Поради това за преходен период следва да се въведат опростени условия за регистрация и освобождаване от надзор за одитори и одиторски дружества от трети държави, които изготвят доклади за изразяване на сигурност относно информацията за устойчивостта на субекти от трети държави, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в държава членка. Опростената регистрация следва да е възможна, при условие че на компетентните органи на съответната държава членка бъде представена определена информация. Компетентните органи следва да откажат регистрацията, ако тази информация не бъде представена.

(7) С член 19а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС се изисква големите предприятия и, с изключение на микропредприятията, малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза, да изготвят и публикуват отчети във връзка с устойчивостта на индивидуално равнище. В доклада, озаглавен „Бъдещето на европейската конкурентоспособност“ („The future of European competitiveness“), се посочва, че рамката за отчитане във връзка с устойчивостта е „основен източник на регулаторна тежест“, като в това отношение се стига до заключението, че е налице „необходимост от по-добро отчитане на размера на дружествата, засегнати от регулирането“. За да се намали тежестта на отчитането върху предприятията и да се постигнат целите на отчитането по пропорционален начин, задължението за изготвяне и публикуване на отчети във връзка с устойчивостта на индивидуално равнище следва да бъде ограничено до предприятия с нетен оборот над 450 000 000 EUR и средно над 1 000 служители през финансовата година съгласно определеното в националните мерки за транспониране на Директива 2013/34/ЕС. Този по-целенасочен обхват, който следва да се прилага и по отношение на групите и емитентите, ще гарантира, че тежестта на задължителното отчитане във връзка с устойчивостта ще бъде ограничена до най-големите предприятия, групи и емитенти. Такива предприятия, групи и емитенти са най-значими от гледна точка на екологичните, социалните и управленските (ЕСУ) въздействия. В същото време те са в най-голяма степен способни да поемат разходите, свързани с отчитането по екологични, социални и управленски критерии. Предприятията, групите и емитентите под посочените прагове запазват свободата да отчитат доброволно информация във връзка с устойчивостта — възможност, която е значително улеснена от доброволните стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, въведени с настоящата директива.

- (8) В член 1, параграф 3 от Директива 2013/34/ЕС се посочва, че за застрахователните предприятия и кредитните институции, които са големи предприятия или, с изключение на микропредприятията, малки и средни предприятия, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза, се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, определени в посочената директива, независимо от правната им форма. Тъй като настоящата директива ограничава обхвата на индивидуалното отчитане във връзка с устойчивостта, ограничаването на обхвата следва да се прилага и за застрахователните предприятия и кредитните институции.
- (9) За целите на осигуряване на съгласуваност между законодателните актове в областта на финансирането за устойчиво развитие е важно да се прецени дали изискванията по отношение на ЕСУ или устойчивостта за финансовия сектор, включително специалното секторно законодателство в областта на финансовите услуги, очакванията на европейските надзорни органи (ЕНО) и надзорните очаквания на национално ниво, следва да бъдат очертани или адаптирани така, че да се гарантира съгласуваност със задълженията за отчитане във връзка с устойчивостта, предвидени в Директива 2013/34/ЕС. Запазването на съгласуваността, включително по отношение на предприятията, попадащи извън обхвата на членове 19а и 29а от Директива 2013/34/ЕС, изисква специално внимание и евентуално предприемането на действия от страна на Европейския парламент, Съвета, Комисията и ЕНО.

- (10) Въпреки че Европейският инструмент за финансова стабилност (ЕИФС), създаден с Рамковото споразумение за ЕИФС, е освободен от прилагането на режима на отчитане във връзка с устойчивостта, предвиден в Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁷ съгласно член 8 от нея, за ЕИФС се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, определени в Директива 2013/34/ЕС. Въпреки че е голямо предприятие, учредено в правна форма, включена в списъка в посочената директива, ЕИФС има мандат, който до голяма степен е подобен на този на Европейския механизъм за стабилност (ЕМС), а именно да гарантира финансовата стабилност в Съюза чрез предоставяне на временна финансова помощ на държавите членки, чиято парична единица е еврото. За ЕМС обаче не се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта. Следователно за да може ЕИФС да се ползва от същото третиране като ЕМС по отношение на отчитането във връзка с устойчивостта и за целите на постигането на съгласуваност с режима на освобождаване, предвиден в Директива 2004/109/ЕО, ЕИФС следва да бъде освободен от прилагането на режима на отчитане във връзка с устойчивостта, предвиден в Директива 2013/34/ЕС.

⁷ Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (11) С член 19, параграф 1, четвърта алинея от Директива 2013/34/ЕС се изисква големите предприятия и, с изключение на микропредприятията, малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза, а именно предприятията, от които се изисква задължително отчитане във връзка с устойчивостта, да отчитат информация за ключовите нематериални ресурси и тяхното значение за бизнес модела и създаването на стойност за предприятието. За да се осигури съгласуваност с новия обхват и да се постигнат целите на такова отчитане по по-пропорционален начин, това изискване следва да се прилага само за предприятия с нетен оборот над 450 000 000 EUR и средно над 1 000 служители през финансовата година.

(12) Съгласно член 19а, параграф 3 от Директива 2013/34/ЕС от предприятията се изисква да докладват информация за собствените си дейности и за своята верига на стойността. Налице са данни, че предприятията по веригата на стойността, включително малките и средните предприятия, получават непропорционални искания за информация от отчитащите се предприятия, независимо от съществуващите ограничения, предвидени в същата директива. Поради това е необходимо да се въведе защита за предприятията по веригата на стойността, които не надвишават среден брой от 1 000 служители през предходната финансова година, като по този начин се ограничи тежестта за тези предприятия (наричани по-нататък „защитени предприятия“). Отчитащите се предприятия следва да могат да се основат на декларация, изготвена от самите предприятия по тяхната верига на стойността, при определянето на размера на тези предприятия. Не следва да е необходима допълнителна проверка от страна на отчитащото се предприятие. Същевременно отчитащото се предприятие не следва да може да се позове на така декларирания размер, за който знае или може разумно да се очаква да знае, че е очевидно неверен. Когато отчитащите се предприятия желаят да получат информация за своята верига на стойността, те не трябва да имат право да изискват от защитените предприятия информация, надхвърляща определени ограничения. Тези ограничения следва да отразяват ограниченията, определени в доброволните стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, които Комисията трябва да приеме. В същото време на защитените предприятия в тяхната верига на стойността от отчитащи се предприятия следва да се предостави законово право да откажат да предоставят информация, надхвърляща тези ограничения. За да се гарантира ефективността на това право и да се избегне налагането на тежест върху по-малките предприятия да оценяват по собствена инициатива дали това право е приложимо към тях, от отчитащите се предприятия, които решат да поискат информация, надхвърляща тези ограничения, следва да се изисква да гарантират, че защитените предприятия са информирани за това каква допълнителна информация им е поискана и че имат законово право да откажат да я предоставят.

За да се гарантира пропорционалността, обхватът на този „таван на веригата за създаване на стойност“ следва да е ограничен по следните начини. На първо място, той следва да не води до забрана на доброволния обмен на информация, като например информацията, която обикновено се споделя между предприятия в даден сектор. На второ място, той следва да не засяга никое съществуващо задължение - независимо дали въз основа на договор или на правото на Съюза или националното право - за предоставяне на информация, която не надхвърля информацията, посочена в доброволния стандарт. На трето място, таванът на веригата за създаване на стойност следва да се прилага само за събирането на информация за целите на отчитането във връзка с устойчивостта съгласно изискванията на Директива 2013/34/ЕС. Той не следва да засяга изискванията на Съюза за провеждане на процес на надлежна проверка или събиране на информация за всякакви други цели, като например за управление на риска от страна на отчитащото се предприятие.

Предприятията, които отчитат информация в съответствие с тези ограничения, следва да се считат за спазващи задължението за отчитане на информация за веригата на стойността съгласно Директива 2013/34/ЕС. Важно е отчитащите се предприятия да изискват информация от предприятията по тяхната верига на стойността само доколкото това е необходимо. По-специално е важно те да изискват по-малко информация от посочената в доброволните стандарти, ако не се нуждаят от цялата информация по тези стандарти. Доставчиците на услуги за изразяване на сигурност следва да изготвят своето становище за изразяване на сигурност, като се съобразяват със защитата, предвидена в полза на предприятията във веригата на стойността. Освен това, като се има предвид, че цялата необходима информация може невинаги да е налична от предприятията по веригата на стойността, отчитащото се предприятие следва да може да изпълни изискванията за отчитане на информация за веригата на стойността, като използва информация, получена пряко от предприятията по своята верига на стойността, или ако е необходимо, оценки за тази информация.

- (13) С оглед на промяната в началните дати на прилагане, определени в Директива (ЕС) 2022/2464, Директива 2013/34/ЕС следва да бъде изменена, с цел опростяване на тригодишния преходен период и с цел поясняване, че той започва от момента, в който за предприятието възниква задължението да отчита информация във връзка с устойчивостта в съответствие с директиви 2013/34/ЕС и (ЕС) 2022/2464.

- (14) Съществуват обстоятелства, при които на предприятията следва да бъде разрешено, при условие че е налице сигурност, да пропуснат определена информация при прилагането на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта. Тези обстоятелства следва да бъдат описани и изяснени. На първо място, в някои случаи оповестяването на информация за устойчивостта би могло сериозно да засегне търговската позиция на дадено предприятие. В такива случаи на предприятието следва да бъде разрешено да пропусне тази информация, при условие че са изпълнени определени специфични условия, за да се гарантира, че тези случаи са изключение и че интересите на ползвателите на отчетената информация за устойчивостта също ще бъдат защитени по подходящ начин. В този контекст търговската позиция на предприятието няма да бъде сериозно засегната от факта, че от отчитащите се предприятия от трети държави не се изисква да докладват същата информация. На второ място, предприятията следва да могат да пропуснат информация за интелектуалния капитал и интелектуалната собственост, ноу-хау, технологична информация или резултати от иновации, които биха могли да бъдат определени като търговска тайна по смисъла на Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета⁸. На трето място, предприятията следва да могат да пропуснат класифицирана информация. На последно място, може да има информация, която следва да остане поверителна по причини, които не са свързани с вреди от търговски характер, търговска тайна или класифициран характер на информацията. По-специално предприятията следва да разполагат със свободата да пропуснат информация, която се ползва със защита от неразрешен достъп или разкриване съгласно други правни актове на Съюза или съгласно националното право. Освен това изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта не следва да задължават предприятията да оповестяват информация, която би накърнила неприкосновеността на личния живот на физическите лица или сигурността на физическите или юридическите лица. Това е особено важно в сегашния геополитически контекст. По-специално предприятията в областта на отбраната се нуждаят от свобода на преценка с оглед отказ за предоставяне на чувствителна информация, чието оповестяване би могло да навреди на собствената им сигурност или на сигурността на други юридически лица, включително на държавите членки.

⁸ Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване (ОВ L 157, 15.6.2016 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- (15) С член 29в, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС на Комисията се предоставя правомощието да приема ограничен набор стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, определящи информацията, която трябва да се отчита от малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза, малките и несложни институции, каптивните застрахователни предприятия и каптивните презастрахователни предприятия, които използват дерогацията с цел ограничаване на отчитането във връзка с устойчивостта, предвидена в член 19а, параграф 6 от посочената директива. Тъй като настоящата директива изключва малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза, от режима на отчитане във връзка с устойчивостта, следва да бъде заличено правомощието на Комисията да приема делегирани актове, за да бъдат въведени стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта за тези малки и средни предприятия. Позоваванията на член 29в от Директива 2013/34/ЕС следва съответно да бъдат заличени от посочената директива.
- (16) С член 19а, параграф 7 от Директива 2013/34/ЕС се допуска, като се изключват микропредприятията, малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза, да изберат да не участват в режима на отчитане във връзка с устойчивостта през първите две години от прилагането му. Тъй като настоящата директива изключва малките и средните предприятия от режима на отчитане във връзка с устойчивостта, следва да бъде заличена разпоредбата, с която се допуска да не бъде извършвано отчитане в продължение на две години.

- (17) Съгласно член 29а, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС от предприятията — майки на групи с определен размер, се изисква да изготвят и публикуват отчети за устойчивостта на консолидирано равнище. Същевременно е целесъобразно да се увеличи гъвкавостта по отношение на финансовите холдингови предприятия. По-специално, когато група с такъв размер съществува единствено поради различните инвестиции на финансово холдингово предприятие, консолидираното отчитане може да създаде практически затруднения и тежест и да бъде от ограничена полза за другите участници на пазара. Следователно финансовите холдингови предприятия, които са предприятия — майки на такива групи, следва да могат да избират дали да отчетат консолидирана информация за устойчивостта, или не. Тази възможност следва да бъде строго ограничена с оглед на целта си. Тя следва да се прилага единствено когато предприятието майка отговаря на определението за финансово холдингово предприятие, включително изпълнява изискването да не се намесва пряко или непряко в управлението на дъщерните предприятия, без да се засягат правата му като акционер. Тези права включват правото на глас в общото събрание на акционерите, което в зависимост от нормите на националното дружествено право би могло да се отнася, наред с другото, до назначаването на членове на управителните, административните и надзорните органи на предприятията, в които притежават дялово участие, с цел да се осигури подходящ надзор и защита на тези инвестиции. Освен това финансовите холдингови предприятия следва да разполагат с тази възможност само когато имат участие в предприятия, чиито бизнес модели и дейности са независими едно от друго. Това изключва случаите, в които дъщерни предприятия на финансови холдингови предприятия са тясно свързани помежду си чрез своята стопанска дейност, например когато дейностите на едно дъщерно предприятие са предпоставка или пряко подпомагат дейностите на друго дъщерно предприятие. На последно място, тази възможност следва да не засяга задълженията за отчитане, които могат да се прилагат за други предприятия в групата, например ако предприятие в групата попада на самостоятелно основание в обхвата на член 19а или 29а от Директива 2013/34/ЕС.

- (18) С Директива (ЕС) 2022/2464 от определени предприятия се изисква да отчитат информация за устойчивостта в съответствие със задължителните Европейски стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта (ЕСОУ). През юли 2023 г. Комисията прие първия набор от ЕСОУ. За по-бързо опростяване и рационализиране на отчитането във връзка с устойчивостта, Комисията, в срок от шест месеца от влизането в сила на настоящата директива, ще приеме делегиран акт, за да преразгледа първия набор от ЕСОУ, с цел съществено реформиране на ЕСОУ чрез: i) премахване на точките с данни, които се считат за най-малко важни за отчитането във връзка с устойчивостта с общо предназначение; ii) даване на приоритет, доколкото е възможно, на количествените точки с данни пред описателния текст; iii) допълнително разграничаване на задължителните от доброволните точки с данни; iv) осигуряване на ясни указания за това как да се прилага принципът на същественост с цел да се гарантира, че от предприятията се изисква да отчитат само съществена информация и да се намали рискът доставчиците на услуги за изразяване на сигурност да насърчават неволно предприятията да отчитат информация, която не е необходима, или да отделят прекомерни ресурси за процеса на оценка на съществеността; v) подобряване на съгласуваността с други законодателни актове на Съюза, включително законодателството в областта на финансовите услуги; и vi) съобразяване във възможно най-голяма степен на оперативната съвместимост с глобалните стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. При преразглеждането ще бъдат изяснени разпоредбите, които се считат за неясни, и ще се опростят структурата и представянето на стандартите. Ще бъдат направени и всякакви други изменения, които могат да се считат за необходими предвид опита, придобит от прилагането на първия набор от ЕСОУ. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта следва също така да бъдат съобразени с трудностите, които предприятията може да срещнат при събирането на информация от участници в цялата верига на стойността, особено от тези, за които не се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, и от доставчиците в нововъзникващи пазари и икономики.

- (19) Ако съставът на дадена група се промени през финансовата година в резултат на придобиване или сливане на предприятия, включването на тези предприятия в процеса на отчитане във връзка с устойчивостта за същата финансова година може да отнеме допълнително време и да създаде административни трудности. Поради това е целесъобразно предприятието майка, за което се прилагат изискванията за консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта, да има възможност да отложи отчитането във връзка с устойчивостта за тези новопридобити или слети предприятия за следващата финансова година. Освен това, ако дадено предприятие напусне група предприятия през финансовата година, би било непропорционално да се изисква от предприятието майка, за което се прилагат изискванията за консолидирано отчитане във връзка с устойчивостта, да предоставя информация за устойчивостта на това предприятие за същата финансова година. Поради това е целесъобразно да се допусне предприятието майка да не включва информация за устойчивостта на предприятието, което е напуснало групата, в консолидирания доклад за дейността за съответната финансова година. Тъй като определени събития, засягащи придобитите или слетите предприятия или предприятията, които са напуснали групата предприятия, могат все пак да окажат влияние върху въздействието на групата върху въпросите на устойчивостта или върху свързаните с това рискове или възможности, е целесъобразно да се изисква от предприятието майка, което реши да не предоставя информация за устойчивостта на тези предприятия за дадена финансова година, да посочи тези значими събития в своя консолидиран доклад за дейността.

- (20) С член 29б, параграф 1, трета алинея от Директива 2013/34/ЕС на Комисията се предоставя правомощието да приема чрез делегирани актове секторни стандарти за отчитането, като бе предвидено първият набор от такива стандарти да бъде приет до 30 юни 2026 г. За да се избегне увеличаването на броя на предписаните точки с данни, които се изисква предприятията да отчитат, това правомощие следва да бъде заличено. В зависимост от търсенето от страна на предприятията, за които се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, определени в Директива 2013/34/ЕС, Комисията би могла да окаже подкрепа на предприятията, като даде специални секторни насоки, които илюстрират и улесняват прилагането на ЕСОУ в рамките на даден сектор, включително насоки относно извършването на оценка за същественост на две равнища, насочена към определяне на въпросите на устойчивостта, които е вероятно да са съществени за типично предприятие, извършващо дейност в съответния сектор. Тези насоки следва да се основават на консултации със съответните заинтересовани страни. Когато е целесъобразно, би могло да се вземат предвид имащи отношение международни стандарти.

- (21) С член 29б, параграф 4 от Директива 2013/34/ЕС се изисква в стандартите за отчитането във връзка с устойчивостта да не бъде предвиждано оповестяването на информация, което би задължило предприятията да получават от малките и средните предприятия в своята верига на стойността каквато и да било информация, надхвърляща тази, която трябва да бъде оповестена съгласно стандартите за отчитането във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза. Тъй като настоящата директива изключва от режима на отчитане във връзка с устойчивостта малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза, и с цел да се намали тежестта на отчитането за предприятия по веригата за създаване на стойност, които не са задължени да се отчитат във връзка със своята устойчивост, в стандартите за отчитането във връзка с устойчивостта не следва да се предвижда оповестяването на информация, което би задължило предприятията да получават от предприятия по тяхната верига за създаване на стойност, които имат средно до 1 000 служители през финансовата година, информация, надхвърляща посочената в доброволните стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта, използвани от предприятията, от които не се изисква да се отчитат във връзка със своята устойчивост.

(22) На Комисията следва да бъде предоставено правомощието да приеме делегиран акт, с който да предвиди доброволни стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта за защитените предприятия. Тези стандарти следва да бъдат пропорционални и съответстващи на възможностите и характеристиките на тези предприятия, както и пропорционални на мащаба и сложността на техните дейности. Други предприятия, от които не се изисква да отчитат информация за устойчивостта, също следва да могат да решат да прилагат тези стандарти. Доброволните стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта следва да бъдат изготвени на опростен език и да са съобразени с принципа „Мисли първо за малките!“, като се използва модулност, която позволява гъвкавост и напредък при оповестяването на информация. Доброволните стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта следва да бъдат съобразени във възможно най-голяма степен с Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета⁹. Освен това в тях трябва да се посочи, доколкото е възможно, структурата за представяне на тази информация. Докато Комисията не приеме доброволни стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, предприятията, които доброволно отчитат информация за устойчивостта, имат възможност да правят това в съответствие с Препоръка (ЕС) 2025/1710 на Комисията¹⁰, която се основава на доброволния стандарт за МСП, разработен от ЕКГФО. За да се гарантира приемственост и пропорционалност, доброволните стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, приети от Комисията чрез делегиран акт, следва да се основават на тази препоръка.

⁹ Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията (ОВ L 342, 22.12.2009 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

¹⁰ Препоръка (ЕС) 2025/1710 на Комисията от 30 юли 2025 г. относно доброволен стандарт за отчитането във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия (ОВ L, 2025/1710, 5.8.2025 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) За да се гарантира, че доброволните стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта са в съответствие с промените, свързани с отчитането във връзка с устойчивостта, Комисията следва да прави преглед на тези стандарти най-малко на всеки четири години. При този преглед Комисията следва надлежно да вземе предвид промените, свързани с отчитането във връзка с устойчивостта, както и дали стандартите дават възможност на предприятията да постигнат съответните цели, включително: i) предоставяне на информация, която отговаря на нуждите от данни на предприятията, които изискват информация за устойчивостта от своите доставчици; ii) предоставяне на информация, която отговаря на нуждите на финансовите институции и инвеститорите от данни и по този начин улеснява достъпа на предприятията до финансиране; iii) подобряване на управлението на въпросите, свързани с устойчивостта, включително, когато е уместно, екологични и социални аспекти като замърсяването и здравето и безопасността на работната сила, по начин, който укрепва конкурентоспособността и издръжливостта на предприятията; и iv) допринасяне за по-устойчива и приобщаваща икономика. Ако тези цели не бъдат постигнати, Комисията следва да измени стандартите съответно.

- (24) С член 29г от Директива (ЕС) 2013/34/ЕС от предприятията, за които се прилагат изискванията, определени в членове 19а и 29а от същата директива, се изисква да изготвят своя доклад за дейността или консолидиран доклад за дейността, в зависимост от случая, в единния електронен формат за отчитане, предвиден в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията¹¹, и да маркират отчетите за устойчивостта, включително информацията, предвидена за оповестяване в член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета¹², в съответствие с електронния формат за отчитане, предвиден в посочения делегиран регламент. За да се осигури яснота за предприятията, следва да се поясни, че докато не бъдат приети такива правила относно маркирането на отчетите за устойчивостта чрез Делегиран регламент (ЕС) 2019/815, от предприятията не следва да се изисква да маркират своите отчети за устойчивостта.

¹¹ Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията от 17 декември 2018 г. за допълнение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определянето на единния електронен формат за отчитане (ОВ L 143, 29.5.2019 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

¹² Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 г. за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 22.6.2020 г., стр. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (25) В член 33, параграф 1 от Директива 2013/34/ЕС се посочва, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на дадено предприятие носят колективна отговорност да гарантират, че определени документи се изготвят и публикуват в съответствие с изискванията на посочената директива. За да се осигури възможност за гъвкавост за предприятията и да се намали свързаната с отчитането тежест върху тях, държавите членки следва да могат да предвидят, че колективната отговорност на членовете на административните, управителните и надзорните органи на дадено предприятие за гарантиране на спазването на изискванията на посочената директива по отношение на цифровизацията на доклада за дейността се ограничава до публикуването му в единния електронен формат за отчитане, включително маркирането на отчетите за устойчивостта в него.

- (26) Съгласно член 40а, параграф 1, четвърта и пета алинея от Директива 2013/34/ЕС някои дъщерни предприятия в Съюза на предприятие от трета държава, което генерира нетен оборот над 150 000 000 EUR в Съюза, или, ако няма такива дъщерни предприятия, клон в Съюза на предприятие от трета държава, който генерира нетен оборот над 40 000 000 EUR, публикуват и предоставят достъп до информация за устойчивостта на равнището на групата или, ако не е приложимо, на индивидуално равнище на предприятието от трета държава. За да се облекчи тежестта за предприятия от трети държави в степен, подобна на намаляването на тежестта за предприятията, за които се прилагат членове 19а и 29а от посочената директива, прагът за нетния оборот за предприятието от трета държава следва да бъде увеличен от 150 000 000 EUR на 450 000 000 EUR. В допълнение, от съображения за намаляване на тежестта следва също така да бъде коригиран размерът на дъщерното предприятие на предприятие от трета държава и клона на предприятие от трета държава за дъщерни предприятия и клонове, които попадат в обхвата на Директива 2013/34/ЕС по отношение на отчитането във връзка с устойчивостта. Прагът за нетния оборот за дъщерното предприятие на предприятие от трета държава и на клона на предприятие от трета държава следва да бъде определен на нетен оборот над 200 000 000 EUR. Изискванията за отчитане за дъщерните предприятия на предприятия от трета държава или клонове на предприятия от трета държава съгласно член 40а се различават от изискванията за отчитане за предприятията съгласно членове 19а и 29а. От дъщерните предприятия на предприятия от трета държава или клоновете на предприятия от трета държава, за които се прилага член 40а, се изисква само да публикуват и предоставят отчета във връзка с устойчивостта, предоставен от съответното предприятие от трета държава, докато от предприятията, за които се прилагат членове 19а и 29а, се изисква да отчитат информация от свое име. Поради това не е необходимо да се прилагат едни и същи прагове при определянето на това за кои дъщерни предприятия и клонове се прилагат изискванията за отчитане съгласно член 40а и при определянето на това за кои предприятия се прилагат изискванията за отчитане съгласно членове 19а и 29а. Освен това, за да се гарантира равнопоставеност, на предприятията майки от трети държави, които са финансови холдингови предприятия, чиито дъщерни предприятия имат бизнес модели и дейности, които са независими едни от други, следва да бъде разрешено да не публикуват и да не предоставят на разположение отчет за устойчивостта в съответствие с член 40а.

- (27) За да се гарантира, че предприятията имат достъп до практическа информация относно прилагането на задължителните и доброволните стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, предвидени в Директива 2013/34/ЕС, и за да се облекчи тежестта от прилагането на тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, Комисията следва да осигури специален онлайн портал. Този специален онлайн портал следва да предоставя достъп до информация, насоки и подкрепа, включително съответните образци, по отношение на тези стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта. Специалният онлайн портал следва да бъде взаимосвързан с осигурените от държавите членки мерки за онлайн подкрепа, когато има такива, за да бъде отчетен националният контекст.
- (28) С цел да се намали административната тежест, произтичаща от изпълнението на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, свързани главно със събирането, обработването и споделянето на данни между предприятията, Комисията следва да представи доклад относно инициативите, които дават възможност на предприятията да събират, обработват и споделят данни по сигурен, безпрепятствен и автоматизиран начин. Това следва да включва осигуряване на хармонизирани, стандартизирани и структурирани цифрови формати на данни за ефективно споделяне на данни за дейността между предприятията, като например електронни фактури или цифрови доклади по доброволен стандарт за МСП; определяне на минимални технически изисквания за цифровите системи, използвани за управление и оповестяване на данни за устойчивостта, за да се гарантира оперативна съвместимост; осигуряване на достъп до надеждни и квалифицирани данни; и осигуряване на възможност за споделяне на данни чрез отворена и обща инфраструктура на Съюза за обмен на данни.

- (29) С цел да се адаптират праговете за нетния оборот, с оглед на които за предприятията се прилагат изисквания за отчитане във връзка с устойчивостта, предвид факта с течение на времето инфлацията ще намали тяхната реална стойност, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество¹³. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (30) В член 5, параграф 2, първа алинея от Директива (ЕС) 2022/2464 се определят датите, към които държавите членки трябва да започнат да прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, определени в Директива 2013/34/ЕС, като датите са различни в зависимост от размера на съответното предприятие. Като се има предвид, че изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта трябва да се прилагат само за предприятията с нетен оборот над 450 000 000 EUR и средно над 1 000 служители през финансовата година на равнище група, в зависимост от случая, критериите за определяне на началните дати на прилагане следва да бъдат коригирани, а позоваването на малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза, следва да бъде заличено.

¹³ OB L 123, 12.5.2016 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

- (31) Важно е във всеки един момент да се гарантира правна сигурност по отношение на ограничаването на обхвата на предприятията, за които се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, особено по отношение на персоналният обхват на съответните разпоредби. Съответно следва да бъде изменен член 5, параграф 2, първа алинея, буква а) от Директива (ЕС) 2022/2464, който се отнася до първия набор от предприятия, попадащи в обхвата на посочената директива, за да се ограничи прилагането му до три финансови години, считано от 1 януари 2024 г. За финансовите години, започващи на или след 1 януари 2027 г., следва да се прилага член 5, параграф 2, първа алинея, буква б) от Директива (ЕС) 2022/2464, който се отнася до втория набор от предприятия, попадащи в обхвата на посочената директива. Съответно предприятията, които попадат в обхвата на член 5, параграф 2, първа алинея, буква а) от посочената директива, но са извън обхвата на буква б), съгласно внесените с настоящата директива изменения ще попадат извън обхвата на настоящата директива, считано от финансовите години, започващи на или след 1 януари 2027 г. При все това, за да се намали тежестта възможно най-бързо, държавите членки следва да могат да освободят тези предприятия от задълженията за отчитане по отношение на финансовите години, започващи между 1 януари 2025 г. и 31 декември 2026 г. От държавите членки се изисква да прилагат тази дерогация по начин, който гарантира спазването на принципа на правна сигурност.

(32) В член 5, параграф 2, трета алинея от Директива (ЕС) 2022/2464 се определят датите, към които държавите членки трябва да започнат да прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, определени в Директива 2004/109/ЕО, като датите са различни в зависимост от размера на съответния емитент. Като се има предвид, че изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта трябва да се прилагат само за предприятията с нетен оборот над 450 000 000 EUR и средно над 1 000 служители през финансовата година на равнище група, в зависимост от случая, критериите за определяне на началните дати на прилагане следва да бъдат коригирани, а позоваването на малките и средните предприятия, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Съюза, следва да бъде заличено.

- (33) Важно е да се гарантира правна сигурност по отношение на ограничаването на обхвата на емитенти, за които се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, особено по отношение на персоналния обхват на съответните разпоредби във всеки един момент. Съответно следва да бъде изменен член 5, параграф 2, трета алинея, буква а) от Директива (ЕС) 2022/2464, който се отнася до първия набор от емитенти, попадащи в обхвата на посочената директива, за да се ограничи прилагането му до три финансови години, считано от 1 януари 2024 г. За финансовите години, започващи на или след 1 януари 2027 г., следва да се прилага член 5, параграф 2, трета алинея, буква б) от Директива (ЕС) 2022/2464, който се отнася до втория набор от емитенти, попадащи в обхвата на посочената директива. Съответно емитентите, които попадат в обхвата на член 5, параграф 2, трета алинея, буква а) от настоящата директива, но са извън обхвата на буква б) от него, съгласно внесените с настоящата директива изменения, ще попадат извън обхвата на настоящата директива, считано от финансовите години, започващи на или след 1 януари 2027 г. При все това, за да се намали тежестта възможно най-бързо, държавите членки следва да могат да освобождават тези емитенти от задълженията за отчитане по отношение на финансовите години, започващи между 1 януари 2025 г. и 31 декември 2026 г. От държавите членки се изисква да прилагат тази дерогация по начин, който гарантира спазването на принципа на правна сигурност.

- (34) Поради промяната в обхвата на предприятията, за които се прилагат задълженията за отчитане във връзка с устойчивостта, разпоредбите за преглед и докладване в Директива (ЕС) 2022/2464 следва да бъдат изменени. За да се гарантира постигането на целта на Съюза за предоставяне на възможност за оповестяване на достатъчно данни за корпоративната устойчивост, Комисията следва да оцени целесъобразността на новия обхват на Директива (ЕС) 2022/2464, изменена с настоящата директива. Целесъобразно е тази оценка да се основава по-специално на анализ на нуждите от данни за устойчивостта с цел мобилизиране на частни инвестиции за постигане на целите на Европейския зелен пакт, от една страна, и на въздействието на отчитането във връзка с устойчивостта върху конкурентоспособността на предприятията от Съюза, от друга страна. Важно е също така при прегледа да се вземат предвид разработените най-добри практики и действителното равнище на подготвеност на предприятията да оповестяват информация във връзка с устойчивостта съгласно Директива (ЕС) 2022/2464. За тази цел и с оглед на принципа на пропорционалност, когато се обмисля евентуално разширяване на обхвата, е важно Комисията да обмисли дали да балансира това разширяване с възможността за въвеждане на опростен режим на докладване.
- (35) Директива (ЕС) 2024/1760 не съставлява основание за намаляване на равнището на защита на някои права и интереси, предвидено в националното право или в колективните трудови договори, приложими към момента на приемането на посочената директива. Това обаче не следва да възпрепятства при въвеждането на Директива (ЕС) 2024/1760 държавите членки да адаптират националното законодателство в областта на дължимата грижа на дружествата във връзка с устойчивостта, приложимо към момента на приемане на посочената директива, за да увеличат или гарантират привеждането му в съответствие с нея, по-специално от гледна точка на неговия обхват.

(36) Директива (ЕС) 2024/1760 няма за цел да бъде осигурена всеобхватна рамка за защита на правата на човека и околната среда в контекста на дейностите на дружествата. Вместо това тя има за цел да бъде хармонизирано националното право относно общите задължения за дължима грижа на дружествата и отговорността в това отношение, като по този начин се гарантира, че дружествата, осъществяващи дейност на вътрешния пазар, допринасят за устойчивото развитие. Процесите на дължима грижа допълват, а не заместват специалните правни задължения, които служат за пряка или непряка защита на правата на човека и околната среда. Тези специални правни задължения включват тези, произтичащи, наред с много други примери, от правото в областта на заетостта, работното време и равенството; правото относно здравето и безопасността на работното място, включително боравенето с опасни материали; строителните стандарти и правото относно зонирването на сгради; както и правото, регулиращо безопасността на продуктите и храните. Всички тези правни задължения попадат извън обхвата на Директива (ЕС) 2024/1760, освен ако и доколкото те не включват общи задължения за дължима грижа. За да се повиши правната сигурност и да се гарантира изрично запазването на необходимата регулаторна свобода, Директива (ЕС) 2024/1760 следва да бъде изменена, за да се изяснят допълнително границите на обхвата ѝ.

(37) Директива (ЕС) 2024/1760 налага широкообхватни задължения за дължима грижа на определени дружества. Поради това обхватът ѝ е ограничен до особено големите дружества. Същевременно, в доклада, озаглавен „Бъдещето на европейската конкурентоспособност“, се посочва, че рамката за дължима грижа е „основен източник на регулаторна тежест“ като в това отношение се стига до заключението, че е налице „необходимост от по-добро отчитане на размера на дружествата, засегнати от регулирането“. Нещо повече, целите на Директива (ЕС) 2024/1760 може най-добре да бъдат постигнати по отношение на най-големите дружества, които имат най-голямо влияние върху своите вериги за създаване на стойност, най-голямо въздействие върху правата на човека и околната среда и най-големите ресурси за полагане на дължима грижа. Поради всички тези причини и в съответствие с ключовата цел за опростяване обхватът на Директива (ЕС) 2024/1760 следва да бъде ограничен. По-специално прагът за нетен оборот от 450 000 000 EUR следва да бъде увеличен на 1 500 000 000 EUR, а прагът от 1 000 служители следва да бъде увеличен на 5 000 служители. Съответно праговете за дружествата, които са сключили споразумения за франчайзинг или лицензионни споразумения, следва да бъдат увеличени на 75 000 000 EUR по отношение на лицензионните възнаграждения и 275 000 000 EUR по отношение на нетния оборот.

(38) С член 4, параграф 1 от Директива (ЕС) 2024/1760 на държавите членки се забранява да въвеждат в националното си право разпоредби в областта, попадаща в обхвата на посочената директива, с които се предвиждат задължения за дължима грижа в областта на правата на човека и околната среда, които се отклоняват от предвидените в специалните разпоредби на посочената директива. За да се гарантира, че държавите членки не излизат извън рамките на посочената директива, и за да се избегне създаването на разпокъсана регулаторна среда, водеща до правна несигурност и ненужна тежест, разпоредбите за пълна хармонизация на Директива (ЕС) 2024/1760 следва да бъдат разширени, така че да се включат допълнителни разпоредби, уреждащи основните аспекти на полагането на дължима грижа. Това включва по-специално задължението за установяване, задължението за даване на приоритет на неблагоприятните въздействия, задълженията за предприемане на действия спрямо неблагоприятните въздействия, които са били или е трябвало да бъдат установени, задължението да се предвиди механизъм за подаване на жалби и уведомяване, задължението за наблюдение на мерките за дължима грижа и задължението за докладване по въпросите, обхванати от посочената директива. Същевременно държавите членки следва да продължат да имат правото да въвеждат по-строги разпоредби във връзка с други аспекти или разпоредби за дължимата грижа, които са по-конкретни от гледна точка на целта или обхвата. Такива разпоредби включват разпоредби на националното право, уреждащи конкретни неблагоприятни въздействия или конкретни сектори на дейност, за да се постигне различно равнище на защита на правата на човека, правата в областта на заетостта и социалните права, околната среда или климата. За да се повиши правната сигурност и да се гарантира необходимата регулаторна свобода, по-специално по отношение на нововъзникващите специфични рискове, за които задълженията за дължима грижа може да бъдат важни, следва да се поясни, че такива разпоредби включват задължения за дължима грижа по отношение на конкретни продукти, услуги или случаи. И обратно, националните правила, които надхвърлят конкретна цел или област, например чрез регулиране на процеса на дължима грижа като цяло или чрез регулиране на дължимата грижа в цял сектор, не съставляват такива разпоредби.

(39) С член 5 от Директива (ЕС) 2024/1760 държавите членки се задължават да гарантират, че големите дружества над определен размер полагат дължима грижа в областта на правата на човека и околната среда. С член 8 от посочената директива от тези дружества се изисква да вземат подходящи мерки, за да установят и оценят неблагоприятните въздействия, като вземат предвид съответните рискови фактори. От дружествата следва да се изисква да извършат проучване въз основа единствено на разумно достъпна информация, за да набележат общите области в собствените си дейности, тези на дъщерните си дружества и – когато са свързани с тяхната верига на дейност – тези на техните бизнес партньори, в които е най-вероятно да се проявят неблагоприятни въздействия. При извършването на проучването от дружествата не се изисква систематично да установяват неблагоприятните въздействия на равнището на отделен субект, а по-скоро се изисква да обхващат общи области. При проучването дружествата следва да разчитат единствено на информация, която е разумно достъпна за тях, което като общо правило изключва искането на информация от бизнес партньорите. Въпреки това дружествата разполагат с гъвкавост при преценката каква информация е разумно достъпна за тях.

- (40) Въз основа на резултатите от проучването от дружествата следва да се изисква да извършат задълбочена оценка в областите, в които е установено, че е най-вероятно да възникнат най-сериозните неблагоприятни въздействия. От дружествата не следва да се изисква да искат никаква информация от бизнес партньорите, когато не са установени вероятни и сериозни рискове. Задълбочената оценка следва да бъде насочена към получаване на точна и надеждна информация, по-специално относно естеството, степента, причините, сериозността и вероятността на установените неблагоприятни въздействия, за да се даде възможност на дружеството да определи, когато е приложимо, приоритета на установени действителни и потенциални неблагоприятни въздействия в съответствие с Директива (ЕС) 2024/1760 и да приеме подходящи мерки за справяне с тях в съответствие с посочената директива. За да се осигури на дружествата допълнителна гъвкавост, когато дадено дружество е установило в няколко области неблагоприятни въздействия, които са еднакво вероятни или еднакво сериозни, това дружество следва да може да даде приоритет на оценката на неблагоприятните въздействия, които включват преки бизнес партньори. От дружествата се изисква само да предприемат подходящи мерки за установяване на неблагоприятните въздействия. Поради това от тях не се изисква да установяват всяко неблагоприятно въздействие във връзка със своите дейности, с дейностите на своите дъщерни дружества и с дейностите на своите бизнес партньори. В някои случаи това би могло да доведе до ситуация, в която такова въздействие да не бъде установено и следователно да не бъде предотвратено, смекчено, прекратено или сведено до минимум, въпреки че дружеството е изпълнило изцяло задълженията си по Директива (ЕС) 2024/1760. От това следва, че дружествата не биха били санкционирани съгласно посочената директива за такова въздействие.

- (41) За да се ограничи ефектът на прехвърляне на задълженията за отчитане надолу по веригата върху други дружества, включително върху малки и средни предприятия и малки дружества със средна пазарна капитализация, когато става въпрос за задълбочена оценка на бизнес партньорите, дружествата, попадащи в обхвата на Директива (ЕС) 2024/1760, следва да изискват информация от бизнес партньорите само когато тази информация е необходима. Важно е всяко искане да бъде целенасочено, разумно и пропорционално. В случай на бизнес партньори с по-малко от 5 000 служители дружествата следва да изискват информация само когато информацията не може да бъде получена по разумен начин чрез други средства, като например от информация, с която разполагат, или от други източници.
- (42) Съгласно член 8, параграф 3 от Директива (ЕС) 2024/1760 от държавите членки се изисква да гарантират, че за целите на установяването и оценката на неблагоприятните въздействия дружествата имат право да използват подходящи ресурси, включително независими доклади и информация, събрана чрез механизма за уведомяване и процедурата за подаване на жалби, предвидени в посочената директива. За да се намали тежестта, свързана със спазването на изискванията от страна на дружествата и съответните бизнес партньори, следва да се поясни, че цифровите решения, секторните инициативи и инициативите с участието на множество заинтересовани страни също биха могли да представляват подходящи ресурси. Поради това дружествата следва да могат да получават необходимата информация чрез секторни инициативи и инициативи с участието на множество заинтересовани страни, за да се избегнат дублиращи се искания. Същевременно дружествата запазват свободата да получават информацията индивидуално.

- (43) Тъй като неблагоприятните въздействия следва да бъдат подредени по приоритет в зависимост от тяхната сериозност и вероятност и да бъдат преодоляни постепенно, дадено дружество не следва да бъде санкционирано съгласно Директива (ЕС) 2024/1760, ако не е възможно да се преодолеят едновременно и в пълна степен всички установени от него неблагоприятни въздействия.
- (44) Дружествата могат да се окажат в ситуации, в които тяхното производство зависи в голяма степен от суровини от един или няколко конкретни доставчици. По-специално, когато стопанските дейности на такъв доставчик са свързани със сериозни неблагоприятни въздействия, включително детски труд или значителни вреди за околната среда, и дружеството е изчерпало без успех всички мерки за дължима грижа, необходими за справяне с такива въздействия, като крайна мярка дружеството следва временно да преустанови бизнес отношенията, като същевременно продължи да работи с доставчика за намиране на решение и по възможност използва всяко нарастване на влиянието си в резултат от преустановяването на бизнес отношенията. Временното преустановяване следва да отпадне, след като бъдат предприети мерки срещу неблагоприятното въздействие.

- (45) За да се намали тежестта за дружествата и да се постигне по-пропорционално взаимодействие със заинтересованите страни, от дружествата следва да се изисква да взаимодействат само с работниците, техните представители, включително синдикалните организации, и физическите лица и общностите, чиито права или интереси са или биха могли да бъдат пряко засегнати от продуктите, услугите и дейностите на дружеството, неговите дъщерни дружества и бизнес партньори, и които имат връзка с конкретния етап от полагането на дължима грижа. Това включва физически лица или общности в близост до съоръжения, експлоатирани от бизнес партньори, когато тези лица или общности са пряко засегнати от замърсяване, или коренно население, чието право върху земи или ресурси е пряко засегнато от начина, по който даден бизнес партньор придобива, разработва или използва по друг начин земя, гори или води. Освен това взаимодействие със заинтересованите страни следва да се изисква само за определени етапи от полагането на дължима грижа, а именно на етапа на установяване на въздействието, при разработването на планове за действие и подобрени планове за действие и при разработването на мерки за отстраняване на вреди.
- (46) За да се намали административната тежест за дружествата, Комисията следва да приеме общи насоки за дължима грижа преди 26 юли 2027 г. Успоредно с това крайният срок за прилагане на Директива (ЕС) 2024/1760 за всички дружества следва да бъде отложен за 26 юли 2029 г. Този двугодишен период следва да осигури на дружествата достатъчно време да вземат предвид практическите указания и най-добрите практики, включени в насоките на Комисията, при изпълнението на мерките за дължима грижа.

- (47) Разпоредбите на Директива (ЕС) 2024/1760 относно плана за преход във връзка с изменението на климата бяха сметени за непропорционални, особено поради административната тежест за дружествата и надзорните органи, и биха могли да доведат до правна несигурност. Необходимо е тези разпоредби да бъдат отменени, за да се рационализират задълженията и да се подкрепи по-целенасоченото и ефективно прилагане на посочената директива.

(48) С член 27, параграф 1 от Директива (ЕС) 2024/1760 от държавите членки се изисква да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи санкции. С член 27, параграф 2 от посочената директива се изисква държавите членки надлежно да вземат предвид редица фактори, които определят тежестта на нарушението, както и утежняващи или смекчаващи обстоятелства, когато решават дали да наложат санкции и съответно когато определят тяхното естество и подходящ размер. С член 27, параграф 4 от посочената директива се изисква държавите членки, когато налагат имуществени санкции, да ги изчисляват въз основа на нетния световен оборот на съответното дружество. Това изискване обаче изглежда ненужно и би могло да се тълкува погрешно в смисъл, че изисква имуществените санкции да се изчисляват единствено или предимно въз основа на нетния световен оборот. Вместо това, в съответствие с изискването санкциите да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи, надзорните органи са длъжни да вземат предвид по подходящ начин нетния световен оборот или, в случай на дружества, които са част от група — нетния консолидиран световен оборот, отчетен от крайното дружество майка, във връзка с поредицата от фактори, предвидени в член 27, параграф 2 от посочената директива. Съответно изискването за изчисляване на имуществените санкции въз основа на нетния световен оборот следва да бъде заличено. И обратно, за да се гарантира равнопоставеност в целия Съюз и в съответствие с целта за хармонизация, от държавите членки следва да се изисква да определят единен максимален размер на имуществените санкции в размер на 3 % от нетния световен оборот. Следва да бъде изяснено прилагането на този максимален размер спрямо дружества, които са част от група. Освен това Комисията, в сътрудничество с държавите членки, следва да разработи насоки за подпомагане на надзорните органи в определянето на размера на санкциите с цел да се подобри последователността на практиките за правоприлагане в целия Съюз.

- (49) За да бъде спазен по-добре принципът на субсидиарност, специалният режим на отговорност за целия Съюз, предвиден понастоящем в Директива (ЕС) 2024/1760, следва да бъде заличен. Същевременно съгласно международното право и правото на Съюза от държавите членки следва да се изисква да гарантират, че пострадалите от неблагоприятни въздействия имат действителен достъп до правосъдие, и да гарантират правото им на ефективни правни средства за защита, заложено в член 2, параграф 3 от Международния пакт за граждански и политически права, член 8 от Всеобщата декларация за правата на човека, член 9, параграф 3 от Конвенцията за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда (Орхуската конвенция) и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Поради това държавите членки следва да гарантират, че когато дадено дружество носи отговорност за неизпълнение на изискванията за дължима грижа, установени в Директива (ЕС) 2024/1760, и че когато такова неизпълнение е причинило вреди, пострадалите могат да получат пълно обезщетение. Това обезщетение следва да бъде осигурено в съответствие с принципите на ефективност и равностойност. С оглед на различните правила и традиции, които съществуват на национално равнище, когато става въпрос за допускане на представителен иск, следва да се заличи специалното изискване в тази връзка, посочено в Директива (ЕС) 2024/1760.

Това заличаване не засяга разпоредбите на приложимото национално право, които допускат синдикална организация, неправителствена организация по правата на човека или екологична организация, друга неправителствена организация или национална институция по правата на човека да предявява искове за защита на правата на страната, за която се твърди, че е увредена, или да оказва помощ във връзка с подобни искове, предявени пряко от такава страна. Освен това, по същата причина следва да се заличи изискването държавите членки да гарантират, че правилата за гражданска отговорност се прилагат като особена повелителна норма в случаите, когато приложимото към искове от този вид право не е националното право на държавата членка. Това заличаване не ограничава възможността държавите членки да предвидят, че разпоредбите на националното право, с които се транспонира Директива (ЕС) 2024/1760, са особени повелителни норми по смисъла на Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета¹⁴, когато приложимото право към искове от този вид не е националното право на държава членка.

¹⁴ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения (Рим II) (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>).

- (50) С член 36, параграф 1 от Директива (ЕС) 2024/1760 от Комисията се изисква до 26 юли 2026 г. да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета относно необходимостта от определяне на допълнителни изисквания за дължима грижа във връзка с устойчивостта, съобразени с особеностите на регулираните финансови предприятия по отношение на предоставянето на финансови услуги и инвестиционни дейности, и на вариантите за такива изисквания за дължима грижа, както и тяхното въздействие. Тъй като срокът за този преглед не осигурява достатъчно време за отчитането на опита с новосъздадената обща рамка за дължима грижа, разпоредбите за преглед и докладване в Директива (ЕС) 2024/1760 следва да бъдат изменени.
- (51) Крайният срок за транспониране следва да бъде отложен с една година, а датите, от които държавите членки трябва да прилагат Директива (ЕС) 2024/1760, следва да бъдат уеднаквени за всички дружества, попадащи в обхвата на директивата, за да им се даде повече време да се подготвят за изпълнението на изискванията на посочената директива. Освен това няколко други дати в посочената директива следва да бъдат изменени, за да се отрази това отлагане с една година, както и отлагането, предвидено в Директива (ЕС) 2025/794.
- (52) Доколкото целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата или последиците на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(53) Поради това директиви 2006/43/ЕО, 2013/34/ЕС, (ЕС) 2022/2464 и (ЕС) 2024/1760 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1
Изменения на Директива 2006/43/ЕО

Директива 2006/43/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 3 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Компетентните органи на държавите членки могат да одобряват като одиторски дружества само дружества, които отговарят на посочените по-долу условия:

а) физическите лица, които извършват задължителен одит от името на одиторско дружество, трябва да отговарят най-малко на условията за задължителен одит, предвидени в член 4, член 6, параграф 1, член 7, параграф 1, член 8, параграфи 1 и 2, член 9, член 10, параграф 1, първа алинея и членове 11 и 12 от настоящата директива и трябва да са одобрени като задължителни одитори в съответната държава членка;

- б) мнозинство от правата на глас в дружеството трябва да имат одиторски дружества, които са одобрени в някоя държава членка, или от физически лица, които отговарят най-малко на условията за задължителен одит, предвидени в член 4, член 6, параграф 1, член 7, параграф 1, член 8, параграфи 1 и 2, член 9, член 10, параграф 1, първа алинея и членове 11 и 12 от настоящата директива. Държавите членки могат да предвидят, че такива физически лица трябва да са одобрени и в друга държава членка. За целите на задължителния одит на кооперативни дружества, спестовни банки или подобни образувания съгласно член 45 от Директива 86/635/ЕИО или на дъщерно предприятие или правоприемник на кооперативно дружество, спестовна банка или подобно образувание съгласно член 45 от Директива 86/635/ЕИО, държавите членки могат да въведат други специални разпоредби по отношение на правата на глас;
- в) мнозинството — до максимум 75% — от членовете на административния или управителния орган на дружеството трябва да бъдат одиторски дружества, които са одобрени в някоя държава членка, или физически лица, които отговарят най-малко на условията за задължителен одит, предвидени в член 4, член 6, параграф 1, член 7, параграф 1, член 8, параграфи 1 и 2, член 9, член 10, параграф 1, първа алинея и членове 11 и 12 от настоящата директива. Държавите членки могат да предвидят, че такива физически лица трябва да са одобрени и в друга държава членка. Когато такъв орган има не повече от двама членове, най-малко един от тези членове трябва да отговаря на условията съгласно настоящата буква;

г) дружеството трябва да отговаря на условието, наложено с член 4.

Държавите-членки могат да определят допълнителни условия само по отношение на буква в). Тези условия трябва да бъдат пропорционални на преследваните цели и да не надхвърлят строго необходимото.“

2) В член 24б, параграф 1 втора алинея се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че когато одиторско дружество извършва изразяването на сигурност относно отчитането във връзка с устойчивостта, това одиторско дружество определя най-малко един основен партньор по устойчивостта, който трябва да отговаря най-малкото на условията, наложени с член 4 и членове 6—12, и трябва да бъде одобрен като задължителен одитор в съответната държава членка. Този основен партньор по устойчивостта може да бъде основният (един от основните) партньор(и) по одита. Одиторското дружество предоставя на основния партньор или основните партньори по устойчивостта достатъчно ресурси и персонал, притежаващ уменията и способностите, които са му необходими за успешното изпълнение на задълженията.“

3) В член 26а параграф 3 се заменя със следното:

„3. Не по-късно от 1 юли 2027 г. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 48а с цел допълване на настоящата директива, за да предвиди стандарти за изразяване на ограничена сигурност за определяне на процедурите, които да бъдат провеждани от одиторите и одиторските дружества, въз основа на които те ще направят своите заключения по отношение на изразяването на сигурност относно отчитането във връзка с устойчивостта, включително планирането на ангажимента, разглеждането на рисковете и действията в отговор на тези рискове, както и вида на заключенията, които да бъдат включени в доклада за изразяване на сигурност относно отчитането във връзка с устойчивостта или, когато е приложимо, в одиторския доклад.

Комисията приема стандартите за изразяване на ограничена сигурност, посочени в първа алинея, като гарантира, че стандартите:

- а) са разработени в условията на надлежен процес, публичен надзор и прозрачност;
- б) допринасят за повишаване на равнището на достоверност и качество на годишните и консолидираните отчети за устойчивостта; и
- в) допринасят за благото на обществото в Съюза.“

4) Член 45 се изменя, както следва:

а) в параграф 5, втора алинея буква а) се заменя със следното:

„а) мнозинството от членовете на административния или управителния орган на одиторското дружество от трета държава отговаря на изисквания, които са равностойни на предвидените в членове 4—10, с изключение на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3 и член 10, параграф 1, втора алинея;“;

б) вмъква се следният параграф:

„5б. Държавите членки не прилагат параграфи 1—5а по отношение на докладите за изразяване на сигурност относно годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, изготвени за финансовите години, започващи през периода от 1 януари 2025 г. до 31 декември 2030 г., когато съответният одитор или одиторско дружество от трета държава предостави на компетентните органи на държавата членка следното:

- а) името и адреса на одитора или одиторското дружество от трета държава и информация за неговата правна структура;
- б) декларация, че одиторът от трета държава, който подписва доклада за изразяване на сигурност, е придобил знания в областта на отчитането във връзка с устойчивостта и в изразяването на сигурност във връзка с нея, както и информация относно равнището на тези знания;
- в) ако одиторът или одиторското дружество от трета държава са членове на мрежа — описание на тази мрежа;
- г) стандартите за изразяване на сигурност и свързаните с независимостта изисквания, които са били приложени по отношение на изразяването на сигурност относно отчитането във връзка с устойчивостта;
- д) описание на системата за вътрешен контрол на качеството на одиторското дружество от трета държава, която обхваща изразяването на сигурност относно отчитането във връзка с устойчивостта; и

- е) данни дали и кога е извършена последната проверка за гарантиране на качеството на одитора или одиторското дружество от трета държава във връзка с ангажиментите за изразяване на сигурност във връзка с устойчивостта и необходимата информация за резултата от тази проверка за гарантиране на качеството.

При получаване на информацията, посочена в първа алинея, компетентните органи на държавата членка регистрират съответния одитор или одиторско дружество от трета държава за целите на изразяването на сигурност относно отчитането във връзка с устойчивостта и поясняват, че регистрацията е извършена съгласно преходния регистрационен режим, посочен в първа алинея. Ако част от информацията, посочена в първа алинея, не е предоставена от съответния одитор или одиторско дружество от трета държава, компетентните органи на държавата членка не регистрират този одитор или одиторско дружество от трета държава.“

- 5) В член 48а, параграф 2 втора алинея се заменя със следното:

„Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 26а, параграф 3, се предоставя на Комисията за неопределен срок.“.

Член 2

Изменения на Директива 2013/34/ЕС

Директива 2013/34/ЕС се изменя, както следва:

1) Член 1 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 уводната част се заменя със следното:

„Мерките за координиране, предвидени в членове 19а, 29а, 29г, 30 и 33, член 34, параграф 1, втора алинея, буква аа), член 34, параграфи 2 и 3 и член 51 от настоящата директива, се прилагат също така за законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки, отнасящи се до посочените по-долу предприятия, независимо от тяхната правна форма, при условие че тези предприятия са предприятия, които към датата на баланса си надвишават нетен оборот от 450 000 000 EUR и среден брой от 1 000 служители през финансовата година.“

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Мерките за координиране, предвидени в членове 19а, 29а и 29г, не се прилагат за Европейския инструмент за финансова стабилност (ЕИФС), създаден с Рамковото споразумение за ЕИФС, нито за финансовите продукти, изброени в член 2, точка 12, букви б) и е) от Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета*.

* Регламент (ЕС) 2019/2088 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно оповестяването на информация във връзка с устойчивостта в сектора на финансовите услуги (ОВ L 317, 9.12.2019 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).“

2) В член 3, параграф 13 се заменя със следното:

„13. С оглед на извършването на корекции за отчитане на инфлацията Комисията най-малко на всеки пет години прави преглед и, когато е целесъобразно и като взема предвид стойностите на инфлацията, публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, изменя чрез делегирани актове в съответствие с член 49 праговете, посочени в посочените по-долу разпоредби:

- а) параграфи 1—7 от настоящия член;
- б) член 19, параграф 1, четвърта алинея, член 19а, параграф 1, първа алинея и член 29а, параграф 1, първа алинея; и
- в) член 40а, параграф 1, втора, четвърта и пета алинея.“

3) В член 19, параграф 1 четвърта алинея се заменя със следното:

„Предприятията, които към датата на баланса си надвишават нетен оборот от 450 000 000 EUR и среден брой от 1 000 служители през финансовата година, включват в доклада за дейността информация за ключовите нематериални ресурси и поясняват причините, поради които бизнес моделът на предприятието зависи основно от тези ресурси и поради които тези ресурси са източник на създаване на стойност за предприятието.“

4) Член 19а се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„Предприятията, които към датата на баланса си надвишават нетен оборот от 450 000 000 EUR и среден брой от 1 000 служители през финансовата година, включват в своя доклад за дейността информацията, необходима за разбиране на въздействията на предприятието върху въпросите на устойчивостта, както и необходимата информация за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат развитието, резултатите от дейността и състоянието на предприятието.“

б) параграф 3 се изменя, както следва:

і) след първа алинея се вмъкват следните алинеи:

„За целите на трета, четвърта и пета алинея се прилагат следните определения:

а) „отчитащо се предприятие“ означава предприятие, от което се изисква да се отчита съгласно параграф 1 от настоящия член;

б) „защитено предприятие“ означава предприятие, което:

і) към датата на баланса си не надвишава среден брой от 1 000 служители през предходната финансовата година; и

іі) е част от веригата за създаване на стойност на отчитащо се предприятие;

в) „доброволни стандарти“ означава стандарти, чието използване е доброволно съгласно член 29ва.

Отчитащите се предприятия могат да се основават на декларация, съставена от предприятия в тяхната верига за създаване на стойност, за да определят дали те са защитени предприятия. От отчитащите се предприятия не се изисква да предприемат мерки за проверка на съдържащата се в такава декларация информация. Те обаче не могат да се основават на така съставената декларация, когато знаят или разумно може да се очаква да знаят, че декларацията е с явно невярно съдържание.

Защитените предприятия имат право да откажат да предоставят информация, надхвърляща посочената в доброволните стандарти, в отговор на искане, отправено за целите на отчитането във връзка с устойчивостта съгласно настоящата директива. Освен това:

- а) когато сключват договори и други договорености с цел изпълнение на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта по настоящата директива, отчитащите се предприятия не изискват от защитените предприятия да предоставят информация, надхвърляща посочената в доброволните стандарти;
- б) всяка договорна клауза, която противоречи на буква а), не е обвързваща, като това не засяга обвързващия характер на останалите клаузи на договора;
- в) когато отчитащо се предприятие изисква, пряко или непряко, информация от защитени предприятия за целите на отчитането във връзка с устойчивостта съгласно настоящата директива и част или цялата тази информация надвишава информацията, посочена в доброволните стандарти, отчитащото се предприятие гарантира, че защитените предприятия са информирани за следното:
 - і) информацията, която надхвърля информацията, посочена в доброволните стандарти; и

- ii) законовото право на защитените предприятия да откажат предоставяне на информацията;
- г) за отчитащите се предприятия, които отчитат необходимата информация за веригата за създаване на стойност, без да отчитат информация от защитени предприятия, която надхвърля информацията, посочена в доброволните стандарти, се счита, че са изпълнили задължението за отчитане на информация за веригата за създаване на стойност, посочено в първа алинея.

Разпоредбите на четвърта алинея:

- а) не засягат исканията за информация за цели, различни от целта за отчитането във връзка с устойчивостта съгласно настоящата директива, включително исканията за целите на спазването на изискванията на Съюза към предприятията за провеждане на процес на надлежна проверка; или
- б) не налагат и не предполагат задължение за предприятия във веригата за създаване на стойност да предоставят информация за устойчивостта.

През първите три години от прилагането на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта в съответствие с параграф 1 и в случай че не е налице цялата необходима информация относно веригата за създаване на стойност, предприятието пояснява усилията, положени за получаване на необходимата информация за веригата за създаване на стойност, причините, поради които не е могло да получи цялата необходима информация, както и плановете си за получаване на цялата необходима информация в бъдеще. След изтичането на този тригодишен преходен период предприятието изпълнява изискванията за отчитане на информация за веригата за създаване на стойност, като използва информация, получена пряко от предприятията в неговата верига за създаване на стойност, или, ако е целесъобразно, оценки за тази информация.“

- ii) втора алинея се заличава;
- iii) четвърта алинея се заменя със следното:

„Когато отчитат информацията, посочена в параграфи 1 и 2, предприятията могат да пропуснат следната информация:

- a) в изключителни случаи - информация, чието оповестяване би засегнало сериозно търговската позиция на предприятието, при условие че са изпълнени изброените по-долу условия:
 - i) пропускането не възпрепятства справедливото и балансирано разбиране за развитието, резултатите от дейността и състоянието на предприятието или на свързаните с него основни рискове или основни въздействия;

- ii) предприятието е установило, че е невъзможно информацията да бъде разкрита по начин, който би му позволил да постигне целите на изискването за оповестяването ѝ, без сериозно да се засегне неговата търговска позиция, например на агрегирана основа;
 - iii) предприятието оповестява факта, че използва освобождаването, предвидено в настоящата алинея; и
 - iv) предприятието преценява отново към всяка отчетна дата дали информацията все още може да бъде пропусната;
- б) информация, съответстваща на интелектуален капитал, интелектуална собственост, ноу-хау, технологична информация или резултати от иновации, която би представлявала търговска тайна съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета^{*}, при условие че са изпълнени посочените по-долу условия:
- i) предприятието оповестява факта, че използва освобождаването, предвидено в настоящата алинея; и
 - ii) предприятието преценява отново към всяка отчетна дата дали информацията все още може да бъде пропусната;

- в) класифицирана информация съгласно определението в член 2, точка 7 от Регламент (ЕС) 2023/2418 на Европейския парламент и на Съвета **, при условие че са изпълнени посочените по-долу условия:
- i) предприятието оповестява факта, че използва това освобождаването, предвидено в настоящата алинея; и
 - ii) предприятието преценява отново към всяка отчетна дата дали информацията все още може да бъде пропусната;
- г) друга информация, която се ползва от защита от неразрешен достъп или разкриване с оглед на задължения, предвидени в други правни актове на Съюза или в националното право, или за да се гарантира неприкосновеността на личния живот или сигурността на физическо лице или сигурността на юридическо лице, при условие че са изпълнени посочените по-долу условия:
- i) предприятието оповестява факта, че използва това освобождаването, предвидено в настоящата алинея; и
 - ii) предприятието преценява отново към всяка отчетна дата дали информацията все още може да бъде пропусната.

-
- * Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване (ОВ L 157, 15.6.2016 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).
- ** Регламент (ЕС) 2023/2418 на Европейския парламент и на Съвета от 18 октомври 2023 г. за създаване на Инструмент за укрепване на европейската отбранителна промишленост чрез съвместни поръчки (АУЕОПСР) (ОВ L, 2023/2418, 26.10.2023 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).“

в) параграфи 6 и 7 се заличават;

г) параграф 10 се заменя със следното:

„10. Освобождаването, предвидено в параграф 9, се прилага и за предприятия от обществен интерес, за които се прилагат изискванията по настоящия член.“

5) Член 29а се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„Предприятия – майки на група, която към датата на своя баланс надвишава на консолидирана основа нетен оборот от 450 000 000 EUR и среден брой от 1 000 служители през финансовата година, включват в своя консолидиран доклад за дейността информацията, необходима за разбиране на въздействията на групата върху въпросите на устойчивостта, както и необходимата информация за разбиране на начина, по който въпросите на устойчивостта засягат развитието, резултатите от дейността и състоянието на групата.“

б) параграф 3 се изменя, както следва:

і) след първа алинея се вмъкват следните алинеи:

„За целите на трета, четвърта и пета алинея се прилагат следните определения:

а) „отчитащо се предприятие“ означава предприятие, от което се изисква да се отчита съгласно параграф 1 от настоящия член;

б) „защитено предприятие“ означава предприятие, което:

і) към датата на баланса си не надвишава среден брой от 1 000 служители през предходната финансовата година; и

іі) е част от веригата за създаване на стойност на отчитащо се предприятие;

в) „доброволни стандарти“ означава стандарти, чието използване е доброволно съгласно член 29ва.

Отчитащите се предприятия могат да се основават на декларация, съставена от предприятия в тяхната верига за създаване на стойност, за да определят дали последните са защитени предприятия. От отчитащите се предприятия не се изисква да предприемат мерки за проверка на съдържащата се в тази декларация информация. Те обаче не могат да се основават на така съставената декларация, когато знаят или разумно може да се очаква да знаят, че декларацията е с явно невярно съдържание.

Защитените предприятия имат право да откажат да предоставят информация, надхвърляща посочената в доброволните стандарти, в отговор на искане, отправено за целите на отчитането във връзка с устойчивостта съгласно настоящата директива. Освен това:

- а) когато сключват договори и други договорености с цел изпълнение на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта по настоящата директива, отчитащите се предприятия не изискват от защитените предприятия да предоставят информация, надхвърляща посочената в доброволните стандарти;
- б) всяка договорна клауза, която противоречи на буква а), не е обвързваща, като това не засяга обвързващия характер на останалите клаузи на договора;
- в) когато отчитащо се предприятие изисква, пряко или непряко, информация от защитени предприятия за целите на отчитането във връзка с устойчивостта съгласно настоящата директива, и част или цялата такава информация надвишава информацията, посочена в доброволните стандарти, отчитащото се предприятие гарантира, че защитените предприятия са информирани за следното:
 - і) коя информация надхвърля информацията, посочена в доброволните стандарти; и

- ii) законовото право на защитените предприятия да откажат предоставяне на информацията;
- г) за отчитащите се предприятия, които отчитат необходимата информация за веригата за създаване на стойност, без да отчитат информация от защитени предприятия, която надхвърля информацията, посочена в доброволните стандарти, се счита, че са изпълнили задължението за отчитане на информация за веригата за създаване на стойност, посочено в първа алинея.

Разпоредбите на четвърта алинея:

- а) не засягат исканията за информация за цели, различни от целта за отчитане във връзка с устойчивостта съгласно настоящата директива, включително исканията за целите на спазването на изискванията на Съюза към предприятията за провеждане на процес на надлежна проверка; или
- б) не налагат и не предполагат задължение за предприятията във веригата за създаване на стойност да предоставят информация за устойчивостта.

През първите три години от прилагането на изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта в съответствие с параграф 1 и в случай че не е налице цялата необходима информация относно неговата верига за създаване на стойност, предприятието майка пояснява усилията, положени за получаване на необходимата информация за неговата верига за създаване на стойност, причините, поради които не е могло да получи цялата необходима информация, както и плановете си за получаване на цялата необходима информация в бъдеще. След този тригодишен преходен период предприятието майка изпълнява изискванията за отчитане на информация за веригата за създаване на стойност, като използва информация, получена пряко от предприятията в неговата верига за създаване на стойност, или, ако е целесъобразно, оценки за тази информация.“

- ii) втора алинея се заличава;
- iii) четвърта алинея се заменя със следното:

„Когато отчитат информацията, посочена в параграфи 1 и 2, предприятията майки могат да пропуснат следната информация:

- a) в изключителни случаи - информация, чието оповестяване би засегнало сериозно търговската позиция на групата, при условие че са изпълнени изброените по-долу условия:
 - i) този пропуск не възпрепятства справедливото и балансирано разбиране за развитието, резултатите от дейността и състоянието на групата или на свързаните с нея основни рискове или основни въздействия;

- ii) предприятието майка е установило, че е невъзможно информацията да бъде разкрита по начин, който би му позволил да постигне целите на изискването за оповестяването, без сериозно да засегне търговската позиция на групата, например на агрегирана основа;
 - iii) предприятието майка оповестява факта, че използва освобождаването, предвидено в настоящата алинея; и
 - iv) предприятието майка преценява отново към всяка отчетна дата дали информацията все още може да бъде пропусната;
- б) информация, съответстваща на интелектуален капитал, интелектуална собственост, ноу-хау, технологична информация или резултати от иновации, която би представлявала търговска тайна съгласно определението в член 2, точка 1 от Директива (ЕС) 2016/943, при условие че са изпълнени посочените по-долу условия:
- i) предприятието майка оповестява факта, че използва освобождаването, предвидено в настоящата алинея; и
 - ii) предприятието майка преценява отново към всяка отчетна дата дали информацията все още може да бъде пропусната;

- в) класифицирана информация съгласно определението в член 2, точка 7 от Регламент (ЕС) 2023/2418, при условие че са изпълнени посочените по-долу условия:
- i) предприятието майка оповестява факта, че използва освобождаването, предвидено в настоящата алинея; и
 - ii) предприятието майка преценява отново към всяка отчетна дата дали информацията все още може да бъде пропусната;
- г) друга информация, която се ползва от защита от неразрешен достъп или разкриване поради задължения, предвидени в други правни актове на Съюза или в националното право, или за да се гарантира неприкосновеността на личния живот или сигурността на физическо лице или сигурността на юридическо лице, при условие че са изпълнени посочените по-долу условия:
- i) предприятието майка оповестява факта, че използва освобождаването, предвидено в настоящата алинея; и
 - ii) предприятието майка преценява отново към всяка отчетна дата дали информацията все още може да бъде пропусната.“

в) вмъква се следният параграф:

„4а. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член в случаите, когато съставът на групата се е променил през финансовата година поради придобивания или сливания на предприятия, предприятието майка може да реши да не включва в консолидирания доклад за дейността за същата финансова година информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, по отношение на предприятията, които са участвали в придобиване или сливане.

Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, предприятието майка може да реши да не включва в консолидирания доклад за дейността информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, по отношение на дъщерно предприятие, което напуска групата през финансовата година.

Предприятие майка, използващо възможностите, посочени в първа или втора алинея, посочва всяко значително събитие, което е засегнало дъщерното предприятие през финансовата година и което оказва влияние върху въздействията на групата върху въпросите на устойчивостта, или свързаните с тях рискове или възможности.“

г) вмъква се следният параграф:

„7а. Чрез дерогация от параграф 1, държавите членки гарантират, че предприятията майки, които са финансови холдингови предприятия, чиито дъщерни предприятия имат бизнес модели и дейности, които са независими едни от други, могат да избераат да не включват в своя консолидиран доклад за дейността информацията, посочена в параграф 1.“

д) параграф 9 се заменя със следното:

„9. Освобождаването, предвидено в параграф 8, се прилага и за предприятия, извършващи дейност в обществен интерес, за които се прилагат изискванията по настоящия член.“

б) Член 29б се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се заличават трета, четвърта и шеста алинея;

б) в параграф 2 първа алинея се заменя със следното:

„Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта гарантират качеството на отчитаната информация, като в тях се изисква тя да бъде разбираема, относима, проверима, съпоставима и представена по точен начин. Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта избягват налагането на непропорционална административна или финансова тежест върху предприятията, включително като отразяват във възможно най-голяма степен работата на глобалните инициативи за определяне на стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта съгласно изискванията на параграф 5, буква а), и като осигуряват възможно най-голяма съгласуваност с изискванията съгласно други правни актове на Съюза. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта се дава приоритет, доколкото е възможно, на оповестяването на количествена информация, като се вземат предвид тежестта за предприятията и нуждите на ползвателите.“

в) в параграф 4, първа алинея се заменя със следното:

„Стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта трябва да са съобразени с трудностите, които предприятията може да срещнат при събирането на информация от участници в цялата си верига за създаване на стойност, особено от тези, за които не се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта, предвидени в член 19а или 29а, и от доставчиците в нововъзникващи пазари и икономики. В стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта се посочва информацията относно веригите за създаване на стойност, която трябва да бъде оповестена и която е пропорционална и съответстваща на капацитета и характеристиките на предприятията по веригите за създаване на стойност и на мащаба и сложността на дейностите им, и по-специално на тези, за които не се прилагат изискванията за отчитане във връзка с устойчивостта по член 19а или 29а. В стандартите за отчитането във връзка с устойчивостта не се предвижда оповестяването на информация, което би задължило предприятията да изискват от други предприятия в своята верига за създаване на стойност, които към датата на баланса си не надвишават среден брой от 1 000 служители през финансовата година, да представят информация, надхвърляща предвидената за оповестяване в доброволните стандарти по отношение на отчитането във връзка с устойчивостта, посочени в член 29ва.“

7) Член 29в се заличава;

8) Вмъква се следният член:

„Член 29ва

Доброволни стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта

1. За да улесни доброволното отчитане на информация във връзка с устойчивостта от предприятия, които към датата на своя баланс не надхвърлят среден брой от 1 000 служители през предходната финансова година, и за да се ограничи информацията, която може да бъде изисквана за целите на настоящата директива от такива предприятия във веригата за създаване на стойност, на Комисията се предоставя правомощието да утвърди, чрез делегирани актове в съответствие с член 49, доброволни стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта до ... [4 месеца след влизането в сила на настоящата директива].
2. Без да се засяга параграф 3 от настоящия член, доброволните стандарти за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в параграф 1 от настоящия член, се основават на Препоръка (ЕС) 2025/1710 на Комисията^{*}, в първоначалната ѝ редакция. Освен това те са пропорционални и съответстващи на капацитета и характеристиките на предприятията, за които са разработени, както и на мащаба и сложността на техните дейности. Доколкото е възможно, в доброволните стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта се посочва също структурата, която да се използва за представяне на информацията за устойчивостта.

3. Най-малко на всеки четири години след началната дата на тяхното прилагане Комисията прави преглед на доброволните стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта, посочени в параграф 1, и при необходимост ги изменя, за да вземе предвид промените, които са от значение за отчитането във връзка с устойчивостта.
4. При прегледа на доброволните стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта съгласно параграф 3 Комисията взема предвид техническия съвет на ЕКГФО.

* Препоръка (ЕС) 2025/1710 на Комисията от 30 юли 2025 г. относно доброволен стандарт за отчитането във връзка с устойчивостта за малките и средните предприятия (ОВ L, 2025/1710, 5.8.2025 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).“

9) Член 29г се заменя със следното:

„Член 29г

Единен електронен формат за отчитане

1. Предприятията, за които се прилагат изискванията на член 19а от настоящата директива, изготвят своя доклад за дейността в електронния формат за отчитане, предвиден в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията*, и маркират своите отчети за устойчивостта, включително информацията, чието оповестяване е предвидено в член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, в съответствие с електронния формат за отчитане, предвиден в посочения делегиран регламент. До приемането на а правила относно маркирането чрез посочения делегиран регламент, от предприятията не се изисква да маркират своите отчети за устойчивостта.
2. Предприятията майки, за които се прилагат изискванията на член 29а, изготвят своя консолидиран доклад за дейността в единния електронен формат за отчитане, предвиден в член 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията, и маркират своите отчети за устойчивостта, включително информацията, чието оповестяване е предвидено в член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852, в съответствие с електронния формат за отчитане, предвиден в посочения делегиран регламент. До приемането на правила относно маркирането чрез посочения делегиран регламент от предприятията майки не се изисква да маркират своите отчети за устойчивостта.

* Делегиран регламент (ЕС) 2019/815 на Комисията от 17 декември 2018 г. за допълнение на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определянето на единния електронен формат за отчитане (ОВ L 143, 29.5.2019 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).“

10) Вмъква се следната глава:

„Глава бв

Мерки за подкрепа в областта на цифровите технологии

Член 29д

Цифров портал за отчитането във връзка с устойчивостта

Комисията осигурява специален портал, чрез който предприятията имат достъп до информация, насоки и подкрепа, включително съответните образци, по отношение на задължителната и доброволната рамка за отчитане във връзка с устойчивостта съгласно настоящата директива. Порталът е взаимосвързан с мерките за онлайн подкрепа, осигурени от държавите членки, когато има такива, за да бъде отчетен националният контекст.

Член 29е

Доклад относно технологичните решения за отчитането във връзка с устойчивостта

До ... [24 месеца след влизането в сила на настоящата директива за изменение]

Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно технологичните решения за отчитането във връзка с устойчивостта, който включва инициативи, които ще дадат възможност на предприятията да събират, обработват и обменят данни по сигурен, безпрепятствен и автоматизиран начин.“

11) В член 33 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на дадено предприятие, като действат в рамките на предоставените им от националното право правомощия, носят колективна отговорност да гарантират, че посочените по-долу документи се съставят и публикуват в съответствие с изискванията на настоящата директива и, когато е приложимо — с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002, с Делегиран регламент (ЕС) 2019/815, със стандартите за отчитането във връзка с устойчивостта, посочени в член 29б от настоящата директива, и с изискванията на член 29г от настоящата директива:

- а) годишните финансови отчети, докладът за дейността и декларацията за корпоративно управление, когато се представя отделно; и

- б) консолидираните финансови отчети, консолидирания доклад за дейността и консолидираната декларация за корпоративно управление, когато се предоставя отделно.

Чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, държавите членки могат да предвидят, че членовете на административните, управителните и надзорните органи на дадено предприятие, действащи в рамките на предоставените им с националното право правомощия, не носят колективна отговорност да гарантират, че докладът за дейността или консолидираният доклад за дейността, в зависимост от случая, се изготвя в съответствие с член 29г.“

12) Член 34 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1, втора алинея буква аа) се заменя със следното:

„аа) когато е приложимо, изразява становище въз основа на ангажимент за изразяване на ограничена сигурност относно съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта с изискванията на настоящата директива, включително относно съответствието на отчитането във връзка с устойчивостта със стандартите за отчитането във връзка с устойчивостта, приети съгласно член 29б, относно извършвания от предприятието процес по идентифициране на отчитаната информация в съответствие с тези стандарти за отчитането във връзка с устойчивостта, относно съответствието с изискването за маркиране на отчетите за устойчивостта в съответствие с член 29г, както и относно съответствието с изискванията за отчитане съгласно член 8 от Регламент (ЕС) 2020/852;“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Държавите членки гарантират, че становището, посочено в параграф 1, втора алинея, буква аа), се изготвя по начин, който е напълно съобразен с правото на предприятията във веригата за създаване на стойност, които към датата на баланса си не надвишават среден брой от 1 000 служители през предходната финансова година, да откажат да предоставят на отчитащото се предприятие информация, която надвишава информацията, посочена в доброволните стандарти съгласно член 29ва.“

13) В член 40а параграф 1 се изменя, както следва:

а) втора алинея се заменя със следното:

„Първа алинея се прилага само за дъщерни предприятия, които към датата на баланса си надхвърлят нетен оборот от 200 000 000 EUR през предходната финансова година.“;

б) четвърта и пета алинея се заменят със следното:

„Правилото, посочено в трета алинея, се прилага за клон само когато предприятието от трета държава няма дъщерно предприятие съгласно първа алинея и когато клонът е генерирал нетен оборот, надхвърлящ 200 000 000 EUR през предходната финансова година.

Първа и трета алинея се прилагат за дъщерните предприятия или клоновете, посочени в същите алинеи, само когато предприятието от трета държава на равнище група или, ако не е приложимо, на индивидуално равнище е генерирало нетен оборот в Съюза, надхвърлящ 450 000 000 EUR през всяка от последните две поредни финансови години.“

в) добавя се следната алинея:

„Чрез дерогация от първа и трета алинея, когато предприятието от трета държава е финансово холдингово предприятие, чиито дъщерни предприятия имат бизнес модели и дейности, които са независими едни от други, държавите членки гарантират, че дъщерните предприятия и клоновете могат да решат да не публикуват и да не предоставят на разположение отчета за устойчивостта, посочен в първа и трета алинея.“

14) Член 49 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, буква а), членове 29б и 40б и член 46, параграф 2, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 5 януари 2023 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.“

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Правомощието да приема делегирани актове, предвидено в член 3, параграф 13, букви б) и в) и член 29ва, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от ... [датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение].“

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Делегирането на правомощия, посочено в член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, членове 29б, 29ва и 40б и член 46, параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.“

г) параграф 3б се изменя, както следва:

i) в първа алинея вводната част се заменя със следното:

„При приемането на делегирани актове съгласно член 29б Комисията взема предвид техническия съвет на ЕКГФО, при условие че:“

ii) четвърта алинея се заменя със следното:

„Комисията провежда съвместни консултации с експертната група на държавите членки по финансирането за устойчиво развитие, посочена в член 24 от Регламент (ЕС) 2020/852, и със счетоводния регулаторен комитет, посочен в член 6 от Регламент (ЕО) № 1606/2002, относно проектите за делегираните актове преди тяхното приемане съгласно член 29б от настоящата директива.“

iii) шеста алинея се заменя със следното:

„Комисията се консултира също така с Европейската агенция за околна среда, с Агенцията на Европейския съюз за основните права, с Европейската централна банка, с Комитета на европейските органи за надзор на одита и с Платформата за финансиране за устойчиво развитие, създадена съгласно член 20 от Регламент (ЕС) 2020/852, относно техническия съвет, предоставен от ЕКГФО, преди приемането на делегираните актове, посочени в член 29б от настоящата директива. Когато някой от тези органи реши да предостави становище, той прави това в срок до два месеца от датата на провеждане на консултацията с Комисията.“

д) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Делегиран акт, приет съгласно член 1, параграф 2, член 3, параграф 13, член 29б, 29в или 40б, или член 46, параграф 2, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца от нотифицирането на този акт в Европейския парламент и Съвета, или ако преди изтичането на този срок както Европейският парламент, така и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

Член 3
Изменения на Директива (ЕС) 2022/2464

Директива (ЕС) 2022/2464 се изменя, както следва:

- 1) В член 5 параграф 2 се изменя, както следва:
 - а) първа алинея се изменя, както следва:
 - і) в буква а) уводната част се заменя със следното:

„за финансовите години, започващи между 1 януари 2024 г. и 31 декември 2026 г.“
 - іі) буква б) се изменя, както следва:
 - 1) точка і) се заменя със следното:

„і) за предприятия, които към датата на баланса си надвишават нетен оборот от 450 000 000 EUR и среден брой от 1 000 служители през финансовата година;“

2) точка ii) се заменя със следното:

„ii) за предприятия майки на група, която към датата на баланса си надвишава на консолидирана основа нетен оборот от 450 000 000 EUR и среден брой от 1 000 служители през финансовата година;“

iii) буква в) се заличава;

б) трета алинея се изменя, както следва:

i) в буква а) уводната част се заменя със следното:

„за финансовите години, започващи между 1 януари 2024 г. и 31 декември 2026 г.:“

ii) буква б) се изменя, както следва:

1) точка i) се заменя със следното:

„i) за емитенти по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са предприятия, които към датата на баланса си надвишават нетен оборот от 450 000 000 EUR и среден брой от 1 000 служители през финансовата година;“

2) точка ii) се заменя със следното:

„ii) за емитенти по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2004/109/ЕО, които са предприятие — майка на група, която към датата на баланса си надвишава на консолидирана основа нетен оборот от 450 000 000 EUR и среден брой от 1 000 служители през финансовата година;“

iii) буква в) се заличава;

в) добавя се следната алинея:

„Чрез дерогация от първа алинея, буква а) и трета алинея, буква а), когато е приложимо, държавите членки може да освободят предприятия или емитенти, които не надвишават нетен оборот от 450 000 000 EUR или среден брой от 1 000 служители през финансовата година на консолидирана основа, от мерките, необходими за спазване на член 1, с изключение на точка 14, и на член 2, за финансовите години, започващи между 1 януари 2025 г. и 31 декември 2026 г.“

2) В член 6 параграф 1 се изменя, както следва:

а) букви б) и в) се заменят със следното:

„б) оценка на броя на предприятията, които използват доброволно стандартите за отчитане във връзка с устойчивостта, посочени в член 29в от Директива 2013/34/ЕС;

в) оценка на това дали и как обхватът на разпоредбите, изменени с настоящата директива за изменение, следва да бъде разширен, по-специално по отношение на големи предприятия, които не надвишават нетен оборот от 450 000 000 EUR и среден брой от 1 000 служители през финансовата година, както и предприятията от трети държави, извършващи дейност пряко на вътрешния пазар на Съюза без дъщерно дружество или клон на територията на Съюза;“;

б) втора алинея се заменя със следното:

„Докладът относно първа алинея, букви а), б), г) и д) се публикува до 30 април 2029 г. и на всеки три години след това и се придружава, ако е целесъобразно, от законодателни предложения. Докладът относно първа алинея, буква в) се публикува до 30 април 2031 г. и на всеки три години след това и се придружава, ако е целесъобразно, от законодателни предложения.“.

Член 4

Изменения на Директива (ЕС) 2024/1760

Директива (ЕС) 2024/1760 се изменя, както следва:

1) Член 1 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. С настоящата директива се определят правила за:

- а) задълженията на дружествата във връзка с действителните и потенциалните неблагоприятни въздействия върху правата на човека и неблагоприятни въздействия върху околната среда в резултат на собствените им дейности, дейностите на дъщерните им дружества и дейностите, които бизнес партньорите им извършват във веригите на дейността на тези дружества; и
- б) отговорността за нарушения на задълженията, посочени в буква а).“

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Настоящата директива не представлява основание за намаляване на равнището на защита на правата на човека, правата в областта на заетостта и социалните права или на опазването на околната среда, предвидено в националното право на държавите членки или в колективните трудови договори, приложими към момента на приемането на настоящата директива. Първото изречение от настоящия параграф обаче не възпрепятства държавите членки да адаптират националното право в областта на дължимата грижа на дружествата във връзка с устойчивостта, приложимо към момента на приемане на настоящата директива, по-специално неговия обхват, с оглед на привеждането му в съответствие с настоящата директива.“;

в) добавя се следният параграф:

„4. Настоящата директива не засяга правото на Съюза или националното право по въпроси, различни от посочените в параграф 1. По-специално правилата, посочени в параграф 1, буква а), не засягат правото на Съюза или националното право в областта на правата на човека, правата в областта на заетостта или социалните права или опазването на околната среда и изменението на климата извън общите задължения за дължима грижа.“

2) Член 2 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) дружеството е имало средно над 5 000 служители и нетен световен оборот над 1 500 000 000 EUR през последната финансова година, за която са приети или е трябвало да бъдат приети годишни финансови отчети;“

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) дружеството е сключило или е крайното дружество майка на група, която е сключила споразумения за франчайзинг или лицензионни споразумения в Съюза в замяна на лицензионни възнаграждения с независими дружества – трети лица, когато тези споразумения гарантират обща идентичност, обща бизнес концепция и прилагане на единни бизнес методи и тези лицензионни възнаграждения възлизат на повече от 75 000 000 EUR през последната финансова година, за която са приети или е трябвало да бъдат приети годишни финансови отчети, и при условие че през последната финансова година, за която са приети или е трябвало да бъдат приети годишни финансови отчети, дружеството е имало нетен световен оборот, надвишаващ 275 000 000 EUR, или е крайното дружество майка на група, която е имала такъв нетен световен оборот.“

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) дружеството е генерирало нетен оборот в Съюза над 1 500 000 000 EUR през финансовата година, предхождаща последната финансова година;“;

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) дружеството е сключило или е крайното дружество майка на група, която е сключила споразумения за франчайзинг или лицензионни споразумения в Съюза в замяна на лицензионни възнаграждения с независими дружества – трети лица, когато тези споразумения гарантират обща идентичност, обща бизнес концепция и прилагане на единни бизнес методи и когато тези лицензионни възнаграждения са възлизали на повече от 75 000 000 EUR в Съюза през финансовата година, предхождаща последната финансова година, и при условие че през финансовата година, предхождаща последната финансова година дружеството е генерирало нетен оборот от над 275 000 000 EUR в Съюза или е крайното дружество майка на група, която е генерирала такъв нетен оборот.“

в) в параграф 3 първа алинея се заменя със следното:

„3. Когато крайното дружество майка има за основна дейност притежаването на акции в оперативни дъщерни дружества и не взема управленски, оперативни или финансови решения, засягащи групата или едно или повече от нейните дъщерни дружества, то може да бъде освободено от изпълнението на задълженията по настоящата директива. Това освобождаване е обвързано с условието едно от установените в Съюза дъщерни дружества на крайното дружество майка да бъде определено за целите на изпълнението на задълженията, предвидени в членове 6 – 16, от името на крайното дружество майка, включително задълженията на крайното дружество майка по отношение на дейностите на неговите дъщерни дружества. В такъв случай на определеното дъщерно дружество се предоставят всички необходими средства и законови права за ефективно изпълнение на тези задължения, по-специално за да се гарантира, че определеното дъщерно дружество получава от дружествата от групата съответната информация и документи, за да изпълни задълженията на крайното дружество майка съгласно настоящата директива.“

3) Член 3, параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква н) се заменя със следното:

„н) „заинтересовани страни“ означава служителите на дружеството, служителите на неговите дъщерни дружества и на неговите бизнес партньори, техните синдикални организации и представителите на работниците, както и физическите лица или общностите, чиито права или интереси са или биха могли да бъдат пряко засегнати от продуктите, услугите и дейностите на дружеството, неговите дъщерни дружества и неговите бизнес партньори, както и законните представители на тези лица или общности;“

б) буква ф) се заменя със следното:

„ф) „рискови фактори“ означава факти, ситуации или обстоятелства, които са свързани със сериозността и вероятността от неблагоприятно въздействие, включително факти, ситуации или обстоятелства на равнището на бизнес партньора, като например дали бизнес партньорът не е дружество, обхванато от настоящата директива или от други съпоставими правни актове за задължителна дължима грижа във връзка с устойчивостта; на географско и контекстуално равнище, например равнището на правоприлагане по отношение на вида на неблагоприятните въздействия; и на равнище сектори, стопански дейности, продукти и услуги;“

4) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

Равнище на хармонизация

1. Без да се засяга член 1, параграфи 2 и 3, държавите членки не въвеждат в националното си право разпоредби, попадащи в областта, обхваната от настоящата директива, с които се предвиждат изисквания за дължимата грижа в областта на правата на човека и околната среда, отклоняващи се от предвидените в членове 6, 8 и 9, член 10, параграфи 1—5, член 11, параграфи 1—6 и членове 14—16.
2. Без да се засяга параграф 1, настоящата директива не възпрепятства държавите членки да въвеждат в националното си право по-строги разпоредби, отклоняващи се от предвидените в разпоредбите, различни от членове 6, 8 и 9, член 10, параграфи 1—5, член 11, параграфи 1—6 и членове 14—16, или разпоредби, които са по-конкретни от гледна точка на целта или обхвата, включително чрез регулиране на конкретни продукти, услуги или ситуации, за да се постигне различна степен на защита в областта на правата на човека, правата в областта на заетостта и социалните права, околната среда или климата.“

5) Член 6 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че на дружествата майки, попадащи в обхвата на настоящата директива, е разрешено да изпълняват задълженията, предвидени в членове 7—16, от името на дружества, които са дъщерни дружества на тези дружества майки и попадат в обхвата на настоящата директива, ако това гарантира ефективно съответствие. Това не засяга факта, че спрямо дъщерните дружества се упражняват правомощията на надзорния орган в съответствие с член 25 и че те носят гражданска отговорност в съответствие с член 29.“

б) в параграф 2 буква д) се заменя със следното:

„д) когато е приложимо, дъщерното дружество изиска договорни гаранции от пряк бизнес партньор в съответствие с член 10, параграф 2, буква б) или член 11, параграф 3, буква в), изисква договорни гаранции от непряк бизнес партньор в съответствие с член 10, параграф 4 или член 11, параграф 5 и временно преустановява бизнес отношенията в съответствие с член 10, параграф 6 или член 11, параграф 7.“

в) параграф 3 се заличава;

б) Член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 2 заменя със следното:

„2. Като част от задълженията, определени в параграф 1, дружествата вземат подходящи мерки за следното, като вземат предвид съответните рискови фактори, включително факти, ситуации или обстоятелства на равнището на бизнес партньора, като например дали бизнес партньорът не е дружество, обхванато от настоящата директива или от други съпоставими правни актове за задължителна дължима грижа във връзка с устойчивостта; на географско и контекстуално равнище, например равнището на правоприлагане по отношение на вида на неблагоприятните въздействия; и на равнище сектори, стопански дейности, продукти и услуги:

- а) да извършат проучване на обхвата въз основа единствено на разумно достъпна информация, за да набележат общите области в собствените си дейности, тези на дъщерните си дружества и когато са свързани с тяхната верига на дейност — тези на техните бизнес партньори, в които е най-вероятно да възникнат неблагоприятни въздействия и те да бъдат най-сериозни;
- б) въз основа на резултатите от проучването на обхвата, посочено в буква а), да извършат задълбочена оценка в областите, в които е установено, че е най-вероятно да възникнат най-сериозните неблагоприятни въздействия.“

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Държавите членки гарантират, че за целите на задълбочената оценка, посочена в параграф 2, буква б):

- а) дружествата могат да изискват информация от бизнес партньорите само когато тази информация е необходима, а в случая на бизнес партньори с по-малко от 5 000 служители — само когато информацията не може да бъде получена по разумен начин чрез други средства;
- б) когато необходимата информация може да бъде получена от различни бизнес партньори, дружествата изискват тази информация на първо място, когато това е разумно, пряко от бизнес партньора или партньорите, при които е най-вероятно да възникнат неблагоприятните въздействия;
- в) когато в няколко области са установени неблагоприятни въздействия, които са еднакво вероятни или еднакво сериозни, дружествата могат да дадат приоритет на оценката на тези области, които включват преки бизнес партньори.“

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите членки гарантират, че за целите на установяването и оценяването на неблагоприятните въздействия, посочени в параграф 1 от настоящия член, въз основа, когато е целесъобразно, на количествена и качествена информация, дружествата имат право да използват подходящи ресурси, включително независими доклади, цифрови решения, секторни инициативи и инициативи с участието на множество заинтересовани страни и информация, събрана чрез механизма за уведомяване и процедурата за подаване на жалби, предвидени в член 14.“

г) параграф 4 се заличава;

7) В член 9 се добавя следният параграф:

„4. Когато решенията за даване на приоритет се вземат в съответствие с настоящия член, самият факт, че не е отстранено по-малко значимо неблагоприятно въздействие, не е основание на дружеството да бъдат налагани санкции съгласно член 27.“

8) В член 10 параграф 6 се заменя със следното:

- „6. По отношение на потенциалните неблагоприятни въздействия, посочени в параграф 1, които не може да бъдат предотвратени или адекватно смекчени чрез мерките, посочени в параграфи 2, 4 и 5, като крайна мярка и докато не бъдат предприети мерки срещу въздействието, дружеството:
- а) се въздържа от встъпване в нови или разширяване на съществуващи отношения с бизнес партньор, при когото или в рамките на чиято верига на дейност е възникнало въздействието;
 - б) когато правото, уреждащо отношенията му с този бизнес партньор, го допуска, преустановява временно бизнес отношенията с този бизнес партньор за съответните дейности, включително с оглед на използване или засилване на своето влияние, и
 - в) приема и прилага без ненужно забавяне разширен план за превантивни действия за конкретното неблагоприятно въздействие, при условие че е налице разумно очакване, че тези усилия ще бъдат успешни.

Докато е налице разумно очакване, че разширеният план за превантивни действия ще бъде успешен, самият факт, че дружеството продължава да работи с този бизнес партньор, не е основание за налагането на дружеството на санкции съгласно член 27 или за възникване на отговорност съгласно член 29.

Преди временното преустановяване на бизнес отношения дружеството прави оценка дали може разумно да се очаква неблагоприятните въздействия от това да бъдат явно по-сериозни от неблагоприятното въздействие, което не може да бъде предотвратено или адекватно смекчено. Ако това е така, от дружеството не се изисква да преустанови временно бизнес отношенията и то трябва да е в състояние да докладва на компетентния надзорен орган надлежно обосноващите причини за това решение.

Държавите членки предвиждат възможност за временно преустановяване на бизнес отношенията в договори, уредени от тяхното право в съответствие с първа алинея, с изключение на договорите, които страните са законово задължени да сключат.

Когато дружеството реши да преустанови временно бизнес отношенията, то взема мерки, за да предотврати, да смекчи или да прекрати въздействията от временното преустановяване, дава предизвестие с разумен срок на съответния бизнес партньора и редовно прави преглед на това решение.

Когато дружеството реши да не преустановява временно бизнес отношенията съгласно настоящия член, то наблюдава потенциалното неблагоприятно въздействие и периодично прави оценка на решението си и на това дали съществуват допълнителни подходящи мерки.“

9) В член 11 параграф 7 се заменя със следното:

„7. По отношение на действителните неблагоприятни въздействия, посочени в параграф 1, които не може да бъдат прекратени или чийто мащаб не може да бъде сведен до минимум чрез мерките, посочени в параграфи 3, 5 и 6, като крайна мярка и докато не бъдат предприети мерки срещу въздействието, дружеството:

- а) се въздържа от встъпване в нови или разширяване на съществуващи отношения с бизнес партньор, при когото или в рамките на чиято верига на дейност е възникнало въздействието;
- б) когато правото, уреждащо отношенията му с този бизнес партньор, го допуска, преустановява временно бизнес отношенията с този бизнес партньор за съответните дейности, включително с оглед на използване или засилване на своето влияние; и
- в) приема и прилага без ненужно забавяне разширен план за корективни действия за конкретното неблагоприятно въздействие, при условие че е налице разумно очакване, че тези усилия ще бъдат успешни.

Докато е налице разумно очакване, че разширеният план за корективни действия ще бъде успешен, самият факт, че дружеството продължава да работи с този бизнес партньор, не е основание за налагането на дружеството на санкции съгласно член 27 или за възникване на отговорност съгласно член 29.

Преди временното преустановяване на бизнес отношенията дружеството преценява дали може разумно да се очаква неблагоприятните въздействия от това да бъдат явно по-сериозни от неблагоприятното въздействие, което не би могло да бъде прекратено, или чийто мащаб не би могъл да бъде адекватно сведен до минимум. Ако това е така, от дружеството не се изисква да преустанови временно бизнес отношенията и то трябва да е в състояние да докладва на компетентния надзорен орган надлежно обосноващите причини за това решение.

Държавите членки предвиждат възможност за временно преустановяване на бизнес отношенията в договори, уредени от тяхното право в съответствие с първа алинея, с изключение на договорите, които страните са законово задължени да сключат.

Когато дружеството реши да преустанови временно бизнес отношенията, то взема мерки, за да предотврати, да смекчи или да прекрати въздействията от временното преустановяване, дава предизвестие с разумен срок на съответния бизнес партньора и редовно прави преглед на това решение.

Когато дружеството реши да не преустановява временно бизнес отношенията съгласно настоящия член, то наблюдава действителното неблагоприятно въздействие и периодично прави оценка на решението си и на това дали съществуват допълнителни подходящи мерки.“

10) В член 13 параграф 3 се изменя, както следва:

а) уводната част се заменя със следното:

„Консултациите със значимите заинтересовани страни се провеждат на следните етапи от полагането на дължима грижа:“

б) букви в) и д) се заличават;

11) Член 15 се заменя със следното:

„Член 15

Наблюдение

Държавите членки гарантират, че дружествата извършват периодични оценки на своите собствени дейности и мерки, тези на своите дъщерни дружества, а когато са свързани с веригите на дейността на дружеството — тези на техните бизнес партньори, за да оценят изпълнението и да наблюдават адекватността и ефективността на установяването, предотвратяването, смекчаването, прекратяването на неблагоприятните въздействия и свеждането до минимум на техния мащаб. Тези оценки се основават, когато е подходящо, на качествени и количествени показатели, и се извършват без излишно забавяне след появата на значима промяна, но най-малко на всеки 5 години и винаги когато са налице основателни причини да се смята, че мерките вече не са адекватни или ефективни или че са възникнали или може да възникнат нови рискове от настъпването на неблагоприятните въздействия. Ако е целесъобразно, политиката за дължима грижа, установените неблагоприятни въздействия и произтичащите подходящи мерки се актуализират в съответствие с резултатите от тези оценки и при надлежно отчитане на съответната информация от заинтересованите страни.“

12) В член 16 параграф 3 се заменя със следното:

„До 31 март 2029 г. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 34 за допълване на настоящата директива чрез определяне на съдържанието и критериите за докладването по параграф 1, като посочва по-специално достатъчно подробна информация относно описанието на дължимата грижа, установените действителни и потенциални неблагоприятни въздействия и подходящите мерки, предприети във връзка с тези въздействия. При изготвянето на тези делегирани актове Комисията надлежно взема предвид стандартите за отчитането във връзка с устойчивостта, приети съгласно членове 29б и 40б от Директива 2013/34/ЕС, и доколкото е приложимо, привежда тези делегирани актове в съответствие с тях.

При приемането на делегираните актове, посочени в първа алинея, Комисията гарантира, че няма дублиране на изискванията за отчитане за дружествата, посочени в член 3, параграф 1, буква а), точка iii), за които се прилагат изисквания за отчитане съгласно член 4 от Регламент (ЕС) 2019/2088, като същевременно запазва изцяло минималните задължения, предвидени в настоящата директива.“

13) Член 17 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„Считано от 1 януари 2031 г., държавите членки гарантират, че когато правят публикуват годишния отчет, посочен в член 16, параграф 1 от настоящата директива, дружествата същевременно с това подават този отчет до органа за събиране на данни, посочен в параграф 3 от настоящия член, за да стане отчетът достъпен чрез европейската единна точка за достъп (ЕЕТД), създадена с Регламент (ЕС) 2023/2859.“

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. До 31 декември 2030 г., за целите на осигуряването на достъп чрез ЕЕТД до информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, държавите членки посочват най-малко един орган за събиране на данни по смисъла на определението в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) 2023/2859 и уведомяват Европейския орган за ценни книжа и пазари за това.“

14) Член 18 се заменя със следното:

„Член 18

Примерни договорни клаузи

С цел да предостави подкрепа на дружествата за целите на улесняването на спазването от тяхна страна на член 10, параграф 2, буква б) и член 11, параграф 3, буква в), Комисията, като се консултира с държавите членки и заинтересованите страни, приема насоки относно доброволните примерни договорни клаузи до 26 юли 2027 г.“

15) Член 19 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква б) се заличава;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Насоките, посочени в параграф 2, букви а), г) и д), се приемат до 26 юли 2027 г. Насоките, посочени в параграф 2, букви е) и ж), се приемат до 26 юли 2028 г.“

16) Член 22 се заличава;

17) Член 24 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всяка държава членка определя един или повече надзорни органи, които да упражняват надзор върху спазването на задълженията, предвидени в разпоредбите на националното право, които са приети съгласно членове 7—16.“

б) параграф 7 се заменя със следното:

„7. До 26 юли 2028 г. държавите членки информират Комисията за наименованията и данните за контакт на надзорните органи, определени съгласно настоящия член, както и за съответните им правомощия, когато са определени няколко надзорни органа. Те информират Комисията за всички промени в тези данни и правомощия.“

18) В член 25 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че надзорните органи разполагат с подходящи правомощия и ресурси за изпълнение на задачите, които са им възложени съгласно настоящата директива, включително с правомощието да изискват от дружествата да предоставят информация и да провеждат разследвания, отнасящи се до спазването на задълженията, предвидени в членове 7—16.“

19) В член 27 параграф 4 се заменя със следното:

„4. В сътрудничество с държавите членки Комисията приема насоки с цел подпомагане на надзорните органи при определянето на размера на санкциите в съответствие с настоящия член. Държавите членки гарантират, че максималният размер на имуществените санкции се определя на 3 % от нетния световен оборот на дружеството през финансовата година, предхождаща годината на решението за налагане на санкцията, или, в случая на крайни дружества майки, посочени в член 2, параграф 1, букви б) и в) и член 2, параграф 2, букви б) и в), на 3 % от нетния консолидиран световен оборот, изчислен на равнището на крайното дружество майка, през финансовата година, предхождаща годината на решението за налагане на санкцията.“

20) Член 29 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заличава;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато дадено дружество носи отговорност съгласно националното право за вреди, причинени на физическо или юридическо лице в резултат на неизпълнение на изискванията за дължима грижа съгласно настоящата директива, държавите членки гарантират, че тези лица имат право на пълно обезщетение. Пълното обезщетение не може да води до прекомерно обезщетение, независимо дали това става чрез наказателни, многократни или други видове обезщетения за вреди.“;

в) в параграф 3 буква г) се заличава;

г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Дружествата, които са участвали в секторни инициативи или инициативи с участието на множество заинтересовани страни, или които са използвали проверка от независима трета страна или договорни клаузи с цел подпомагане на изпълнението на изискванията за дължима грижа, могат въпреки това да носят отговорност в съответствие с националното право.“

д) в параграф 5 първа алинея се заменя със следното:

„Гражданската отговорност на дружество за вреди съгласно настоящия член не засяга гражданската отговорност на неговите дъщерни дружества или на преките и непреките бизнес партньори по веригата на дейността на дружеството.“

е) параграф 7 се заличава;

21) Член 36 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заличава;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) уводната част се заменя със следното:

„До 26 юли 2031 г. и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива и нейната ефективност от гледна точка на постигането на нейните цели, по-специално за справянето с неблагоприятните въздействия. Ако е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение. В първия доклад се оценяват, наред с другото, посочените по-долу въпроси:“

ii) в буква б) третото тире се заменя със следното:

„– дали праговете по отношение на съответния оборот и, за дружества, които са учредени в съответствие със законодателството на държава членка, броя на служителите, определени в член 2, трябва да бъдат преразгледани и дали е необходимо да се въведе специфичен секторен подход в секторите, характеризиращи се с висок риск, и по-специално дали от настоящата директива следва да бъдат обхванати дружествата със съответен оборот над 450 000 000 EUR и, за дружества, които са учредени в съответствие със законодателството на държава членка, със средно над 1 000 служители през финансовата година, както и дружествата, извършващи дейност в сектори, характеризиращи се с висок риск;“

iii) буква д) се заличава;

iv) буква е) се заменя със следното:

„е) ефективността на въведените на национално равнище механизми за прилагане, включително техните последици от гледна точка на защитата на носителите на права.“

22) В член 37 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки приемат и публикуват до 26 юли 2028 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 26 юли 2029 г., с изключение на разпоредбите, необходими, за да се съобразят с член 16, които държавите членки прилагат за финансовите години, започващи на 1 януари 2030 г. или след тази дата.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Начинът на позоваване се определя от държавите членки.“

Член 5

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 1, 2 и 3 до ... [12 месеца след влизането в сила на настоящата директива]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 4 до 26 юли 2028 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 6
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 7
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател